

合気会 セルビア

A

AIKIDO

bilten

Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije

合気道

godišnji bilten broj 6, februar 2007.

broj 6

Urednik:
Saša Obradović

Saradnici:
Novak Jerkov, Kanoko Tsuda
Dragan Antić, Tamara Drljević
Katarina Novaković, Aleksandar Punoš
Nebojša Oklobdžija, Vesna Cvetković
Dragana Vidanović, Dejan Žikić
Sanja Dimitrijević, Branimir Putnik
Ivan Tašić, Snežana Todorović,
Ljiljana Pelegrin, Ivana Kovačević

Saradnici iz inostranstva:
Slobodan Tabaković, Mn USA
Dr. Mire Zloh, London, Engleska
Aleksandar Karišik, Mn USA

Dizajn, naslovna strana i DTP:
Saša Obradović

Aikido federacija Srbije
Aikikai Srbije

Štampa:
"Graf studio", Beograd

Foto slog:
Avangardia, Zemun

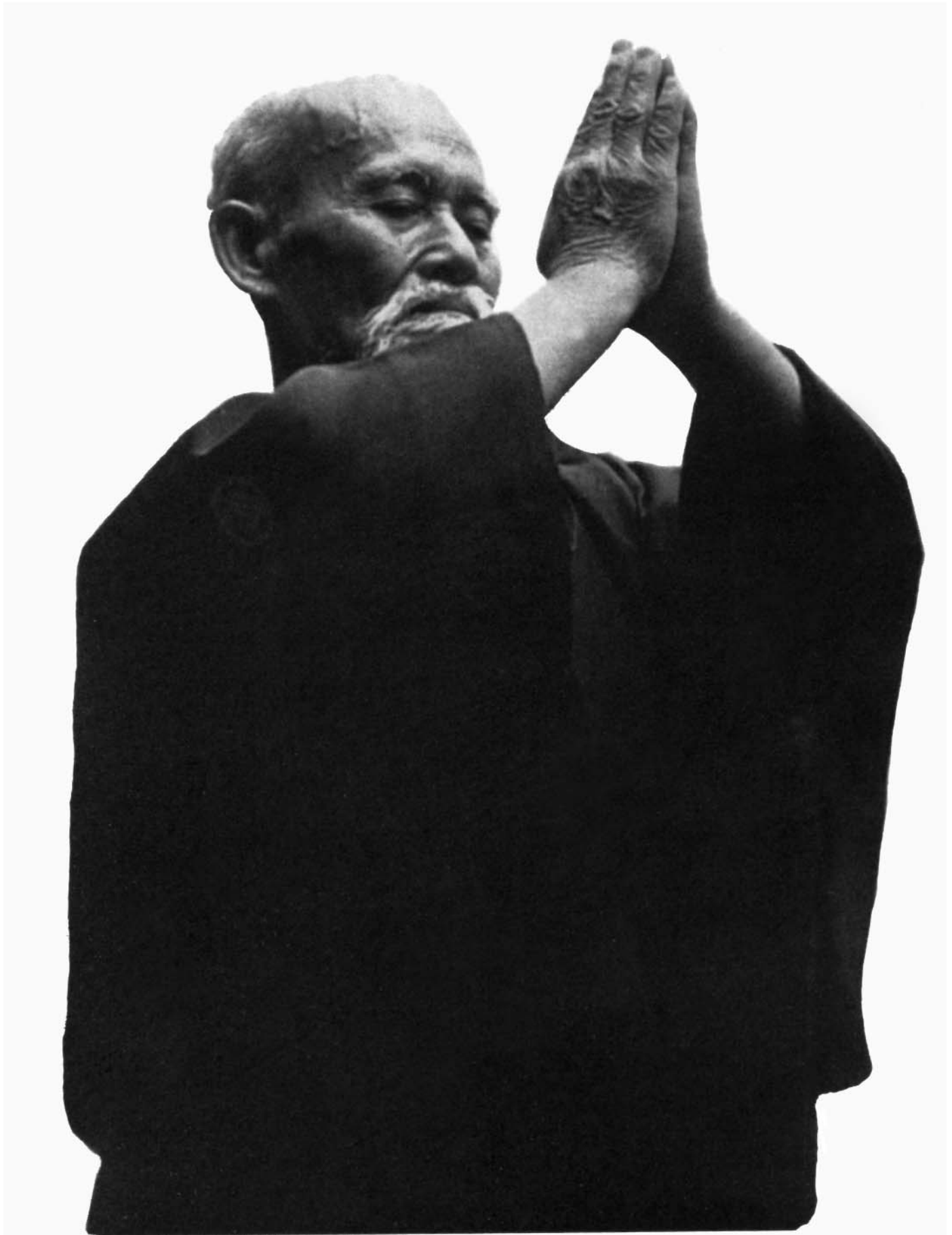
Broj 6
tiraž 500 kom.

februar 2007.

tel. za informacije:
064 125.10.71

aikikai@beotel.yu
www.aiki.co.yu

Sadržaj	3
Pre 30 godina ...	5
Novosti 2006.	6
DOGAĐANJA 2006.	
Seminar u Nišu i Kruševcu, AK "IKEDA"	8
Seminar u Požarevcu	9
Seminar u Nišu, AK "Sensei"	9
V Međunarodni aikido seminar: Izgubljeno - nađeno . . .	10
V Međunarodni aikido seminar: Avioni, vozovi i automobili	11
Seminar u Nišu, AK "IKEDA"	14
Seminar u Nišu, AK "Sensei"	15
V Letnja aikido škola - Vrnjačka Banja	16
Put za Englesku	18
I seminar u Lukavcu, BIH	20
VI Zimska aikido škola 2006.	21
Embukai u Pančevu	23
Polaganja za dan i kyu 2006.	24
Program za kyu polaganja	28
AIKIDO	
Intervju: Vilijam Smit sensei	31
Tradicionalni japanski dođo	38
Dođo kao sveto mesto	41
Jo (đo) - štap	42
UKUS BANZOVOG MAČA	
Nepomična mudrost	49
Kun Fu Ce - Konfučije	50
Kimono	53

Pre 30 godina moje telo je bilo ekstremno slabo. U to vreme imao sam tajni san. U tom snu želeo sam da budem najsnažniji čovek u Japanu, ne, više od toga, najsnažniji u celom svetu. Shvatio sam da posedujem borilačku snagu veću od svih ostalih. Sa tim snom o sebi, trenirao sam snažno. Jednoga dana, suočio sam se sa jednim čovekom iz mornarice za koga se govorilo da ima rang 7-og dana u kendou. Na svo čudo, kada sam mu se suprostavio, osetio sam da mi je telo okruženo svetlucavom svetlošću i lako sam osigurao pobeđu.

Posle toga, umišljen osećaj se rodio u meni i dok sam koračao kroz baštu mislio sam da bezbrojni zlatni konci kreću ka meni iz Univerzuma. Tada je zlatna svetlost izronila iz zemlje i okružila me. Konačno, dobio sam osećaj da se moje telo pretvorilo u telo od zlata i da se proširilo do enormnih veličina. Pošto sam osetio da me je Bog kritikovao za moju rastuću uobraženost, plakao sam iz zahvalnosti.

U prošlosti, bilo je puno velikih majstora borilačkih veština. Ne trebamo zaboraviti veliki broj onih koji su stradali na bojnopolju ovog borbenog sveta zbog nedovoljne posvećenosti pravoj budo veštini, iskrenoj ljubavi i borbi protiv sebe.

Tako da, upijajući princip Univerzuma i primajući ki Neba i Zemlje, kada sam objedinio celo telo, shvatio sam prefinjenu dubinu aikidoa koja se manifestuje u tako velikoj snazi i dostigao princip jedinstva sa Univerzumom.

Morihej Uešiba, Tokio 1955.

Slika levo:

O sensei, Morihej Uešiba

Novosti

iz aikidoa - kod nas i u svetu

SVET

Dana 18. februara 2006. umro je Piter Bakas 6.dan dugogodišnji asistent Fuđite senseija.

AIKIKAI SRBIJE

Međunarodni seminar sa **Gordonom Džonsom** 6.dan i **Filipom Smitom** 6.dan održan je u periodu od 7. do 9. aprila 2006. godine u Zemunu.

Izuzetan aikido događaj uz prisustvo desetak gostiju iz UK okupio je preko stotinu učesnika. Održan je i ispit nakon koga smo dobili 3 druga dana i čak 9 Sho dana.

Krajem marta 2007. godine oba senseija i stari kao i novi gosti biće ponovo sa nama. Ovaj prestojeći seminar trajaće čak četiri dana.

AIKIKAI SRBIJE

Od 5 - 12. avgusta 2006. na tradicionalnoj "V Letnjoj aikido školi AS" u Vrnjačkoj Banji okupio se rekordan broj od skoro 80 učesnika.

U. K. A.

Po prvi put na letnjoj školi U. K. A. sredinom avgusta

2006. godine Aikido federacija Srbije imala je svoje predstavnike. Ljiljana Pelegrin i Aleksandar Nikolić su se skromno priključili 21 letnjoj školi koja će nažalost biti zapamćena po sledećoj tužnoj vesti.

U. K. A.

Dana 24. avgusta 2006. godine umro je, posle duže bolesti, **Vilijam Smit** (William Smith) Šihan. Smit sensei je bio tehnički direktor United Kingdom Aikikaia (UKA), glavni instruktor British Aikido Boarda BAB i tehnički direktor Aikido federacije Srbije - Aikikai Srbije.

Intervju sa senseijem koji prenosimo u ovom broju časopisa vođen je, nakon treninga, juna 2004. godine.

AK "Zemun"

Od septembra meseca AK "Zemun" napustio je SC "Pinki", kako izgleda zauvek. Klub je u ovom sportskom centru imao treninge 26 godina (izuzimajući period od 1998 do 2002.) od daleke 1980. godine.

Novi dođo je danas u neuporedivo boljem prostoru, u maloj zemunskoj ulici jako romantičnog imena :))

AIKIKAI SRBIJE

Najveća aikido CD-teka kod nas, sadrži početkom 2007.god. 26 DivX naslova koja su tematski razvrstani, smešteni i na 4 posebne DVD kompilacije, uz još 6 pravih DVD izdanja! U toku 2007. godine očekujte i posebne tematske diskove u sasvim novoj edukativnoj seriji: o tehnikama mača, o tehnikama štaba i poseban disk sa temom Programa za kyu polaganje.

2006.

SVET

Gordon Jones Sensei 6.dan, UKA principal je promovisan u Šihana sredinom januara 2007. god. na Kagami Biraki ceremoniji u Tokiju.

SVET

Pored ove promocije, od nejanpanaca još su 7.dan dobili: Peter Bernath - Florida Aikikai, **Andrew Demko** - New Castle Aikikai i **Donovan Waite** - Aikido of Center City. **Bernath** Sensei i **Waite** Sensei su takode promovisani u Šihane. U okviru Aikikaia Švedske **Ulf Evenas** 6.dan je promovisan u Šihana i **Jan Hermansson** Šihan je promovisan u 7.dan. Kako izgleda, ni ovo nije konačan spisak.

Naš stari znanac **Michele Quaranta** Sensei je najzad dočekao zasluženi 6.dan!

AIKIKAI SRBIJE

Početkom 2007. pred nama se našao i prvi zidni kalendar Aikido federacije Srbije - jedini kalendar na kome imate odštampane termine aikido seminara tokom tekuće godine! Na fotografiji su O sensei i Himeđi zamak u Japanu.

AIKIKAI SRBIJE

Posetite zvanični sajt Aikido federacije Srbije - Aikikai Srbije koji nakon 10 godina na webu danas sadrži preko 300 strana na srpskom i engleskom jeziku i blizu 3.000 fotografija: www.aiki.co.yu

Događanja 2006

**Aikido seminari
Polaganja
Embukai**

Slika:

Novak Jerkov, 4.dan, "V letnja aikido škola" u Vrnjačkoj Banji od 5 - 12. avgusta 2006. god.

Igor Strahinić 3.dan i Dragan Antić 2.dan Seminari u Nišu i Kruševcu

21-22. i 28. januar 2006.

"IKEDA" Group

Uprkos problemima koji su nam iskršli neposredno pred sam početak seminara, pri čemu smo bili prinuđeni da promenimo mesto i vreme njegovog održavanja, zimska aikido priča je uspešno realizovana. Izvinjavamo se svim potencijalnim učesnicima kojima smo možda pokvarili planove vezane za dolazak u Niš.

Ovaj seminar, već tradicionalno januarski, organizovan je od strane aikido klubova "I.K.E.D.A." & "Sensei" i bio je praćen polaznicima, studentima aikidoa isključivo iz pomenutih klubova. Na sreću, njih nije malo! Samo ova dva imena broje ukupno pet klubova, tako da je broj učesnika prelazio 70.

U sali osnovne škole "Čele Kula", gde se inače odvijaju redovni treninzi I.K.E.D.A. Headquarters, okupili su se vežbači iz Doljevca, Oblačine i Kruševca, i geografski najbližeg AK "Sensei", koji su u veoma prijatnoj atmosferi proveli ovaj aikido vikend. Igor Strahinić i Dragan Antić su nesebično prenosili svoje višegodišnje iskustvo, popunjavajući praznine kod mlađih studenata, tako da se nije mogao osetiti veliki jaz koji postoji između početničkih i najviših pojaseva. Akcenat je bio na "prelaznim tehnikama" shihonage i kotegaeshi u svim varijantama sa i bez noža, borba "nož na nož" i tehnikama tela koje su bez sumnje otvorile nove horizonte. Nakon popodnevog nedelj-

nog termina, održano je polaganje i 49 novih pojaseva su jasan pokazatelj minulog rada. Ako se po jutru dan poznaje, čeka nas još jedna sjajna sezona. Razlozi ipak nižem broju pojaseva na poslednjem polaganju nego na polaganjima do sada, je odsustvo AK "TenShin", koji je sebe nedavno isključio iz porodice, ali i veliki broj visokih zvanja koja čekaju Međunarodni seminar, ili termin za svoje polaganje, s obzirom da je vreme koje treba da prode ipak nešto duže nego na početničkim kyuovima.

Kruševac

Svetosavski mini seminar u Kruševcu 28. januara tekuće godine, u organizaciji aikido kluba "I.K.E.D.A." No.4 – Kruševac, samo predstavlja nastavak prošlonedeljnih dešavanja na geografskim širinama Niša. Seminar je vodio Dragan Antić, koji je uz prisustvo kolega Igora Strahinića i Zorana Lukića pokušao da zaokruži januarsku aikido priču, sve vreme pričanu tečno i krajnje zanimljivo. Seminaru je prisustvovalo tridesetak ljudi, od kojih su znatiji ljudi prpratili i dešavanja na seminaru u Nišu. S obzirom da je klub u Kruševcu jako svež deo I.K.E.D.A. Co., odlučeno je da se ovaj događaj i ovog puta odvija u internim granicama i terminu redovnog subotnjeg treninga u trajanju od tri sata.

Saša Obradović 4.dan Seminar u Požarevcu

5. mart 2006.
2. decembar 2006.

Seminar i ispit za kyu pojaseve u AK "Daitokan" održan je u nedelju 5. marta 2006. u Požarevcu. Skoro trideset učesnika je bilo prisutno na seminaru a ispit je bio pravo uživanje za ispitivača. Instruktor je bio jako nadahnut čemu je možda doprineo i g. Rusić koji mu je asistirao tokom puta a i na treningu.

Krajem godine, u decembru, održan je sličan seminar uz prisustvo Edina Bečkovića i Kanoko Tsude koji su pratili g.Obradovića na ovom putu.

Saša Obradović 4.dan Seminar u Nišu

14. maj 2006.
AK "Sensei"

Jednodnevni seminar održan pomenutog dana protekao je u mnogo sati vežbanja i uz sat vremena ispita. Ovo druženje bilo je zapravo uvod pravom aikido maratonu - seminaru koji će uslediti mesec dana kasnije a o kojem će više biti reči nakon izveštaja sa Međunarodnog seminara 2006. - okrenite tri strane napred!

V Međunarodni aikido seminar

Gordon Jones 6.dan

Philip Smith 6.dan

7 - 9. april 2006.

Izgubljeno - nađeno: Put za Srbiju

Louise Hunt, 3.dan UKA

prevela sa engleskog:
Ljiljana Pelegrin

Jutro je dobro počelo; Ren Shin Kan banda je ponovo na svom putovanju. Senseji Gordon Džons i Filip Smit su pozvani da zajedno podučavaju na godišnjem Uskršnjem seminaru ugošćeni od Aikikai Srbije. (Bila sam te sreće da sam prisustvovala njihovom zajedničkom seminaru u Srbiji pre dve godine). Preostali engleski kontingent ovom prilikom sačinjavaju: Paul Garratt, Rebecca Kelly, Sean Taylor, Mark Vanes, Lee Hubbard, i Satu Vainika, Mark Machin i Neal Kennerley iz UCL London. Sensei Mire Zloh, Fukushidoin iz UCL, i stariji učitelji iz Aikikaia Srbije su već u Beogradu sa svojim porodicama, očekuju naš dolazak.

Pa, da se vratimo na petak jutro, svi smo na broju (Sensei Filip Smit je već putovao odvojeno iz Birmigema, Aerodrom; više o tome kasnije!) Prtljag i "štapovi" su pažljivo pregledani i mi smo krenuli u potragu za kafom, menjačnicom doručkom i još-kafe!

Posle kraćeg kašnjenja u letu, stigli smo to poslepodne na beogradski aerodrom – onda kraći momenat panike jer smo shvatili da je sensei Džonsov prtljag sa alatom zagubljen negde usput. Na

informacijama nam je saopšteno da je prtljag još uvek u Londonu. (moglo je da bude mnogo gore – zamislite biti bez čistog veša ili četkice za zube!).

Iskrena, topla dobrodošlica od Saše i njegovih učenika izbrisala je svaki predhodni osećaj uznemirenosti. Zatim Saša pita za Filipa. Problem. Nema Filipa. Srbi su pažljivo posmatrali dolazeće putnike, ali od Filipa ni traga.

Izgubljeno: jedna torba sa alatom i sada jedan Šidoin – informacije nam sada neće biti od velike pomoći u ovome! Ispostavlja se da je Filip zaglavljen u Cirihi; a problem sa presedanjem će ga sprečiti da nam se pridruži do sutra. Istorija se ponavlja, pošto se isto desilo u toku poslednjeg zajedničkog seminara senseja Džonsa i Smita u Srbiji.

Ipak, mi ostali smo stigli u SC "Pinki" spremni za treniranje. Pošto je ovo moj drugi dolazak, bilo je divno videti tolika lica – stare prijatelje i nove, naročito Novaka, Ljiljanu, Vladimira, Mariju i mnoge druge dobre prijatelje sa kojima sam trenirala predhodnog puta. Sensei Džons radi na njegov uobičajen dinamičan i uzbudljiv način, fokusirajući se na

raznolike bazične kokyunage tehnike.

Nakon treninga vraćamo se u hotel da bi se pripremili za večeru – gde čujemo da se neukrotivi sensei Filip upleo u prekogranični maraton, odletevši za Zagreb u Hrvatskoj, pre nego što krene u vožnju kolima od 300km (da je bar 300km. p.p.) ne bi li stigao u Beograd! Laknulo nam je i bilo nam je veoma drago kada se Filip napokon pojavio u restoranu, veseo i živahan kao i uvek – ništa o njegovom dugom užasnom putovanju!

To veče smo večerali u starom boemskom kvartu Zemuna (koji je

pridodat kao noviji deo Beograda). Hrana je bila prelepa, zabava još bolja, sa živom tradicionalnom muzikom. Mr Mark Vanes je bio nagovoren da zaigra sa pevačicom. Čitavo veče je bilo fantastično, prepuno smeha i druženja - sa tako divnim domaćinima nemoguće je nemati brilijantan provod.

Polaganje se održavalo u nedelju; bilo je 22 kandidata za Šodan i više danove. Suvišno je reći da su i kandidati i ukei bili iscrpljeni na kraju, ali je bilo divno videti toliko dobre aikido tehnike. Čestitke svima koji su polagali, a naročito onima koji su položili za željeni stepen.

Gledajući unazad na put, shvatam koliko smo mi iz aikidoa srećni što imamo priliku da stvorimo tako jaka i dugotrajna prijateljstva. Možda nemamo priliku da vidimo prijatelje aikidoke nekoliko godina, ali onda bjesak, zasnovan na zajedničkim iskustvima, smehu i zajedničkom treniranju može biti lako prepoznatljiv, to je kao misao koja nas povezuje.

Možda je to deo harmonije koji karakteriše aikido. U svakom slučaju, sebe smatram veoma srećnom što sam stekla toliko dobrih prijatelja tokom godina u RSK, u Srbiji i drugde. To je jedna od stvari koju najviše cenim u svom treniranju.

Avioni, vozovi i automobili

preveo sa engleskog:
Branimir Putnik

Philip Smith, 6.dan UKA

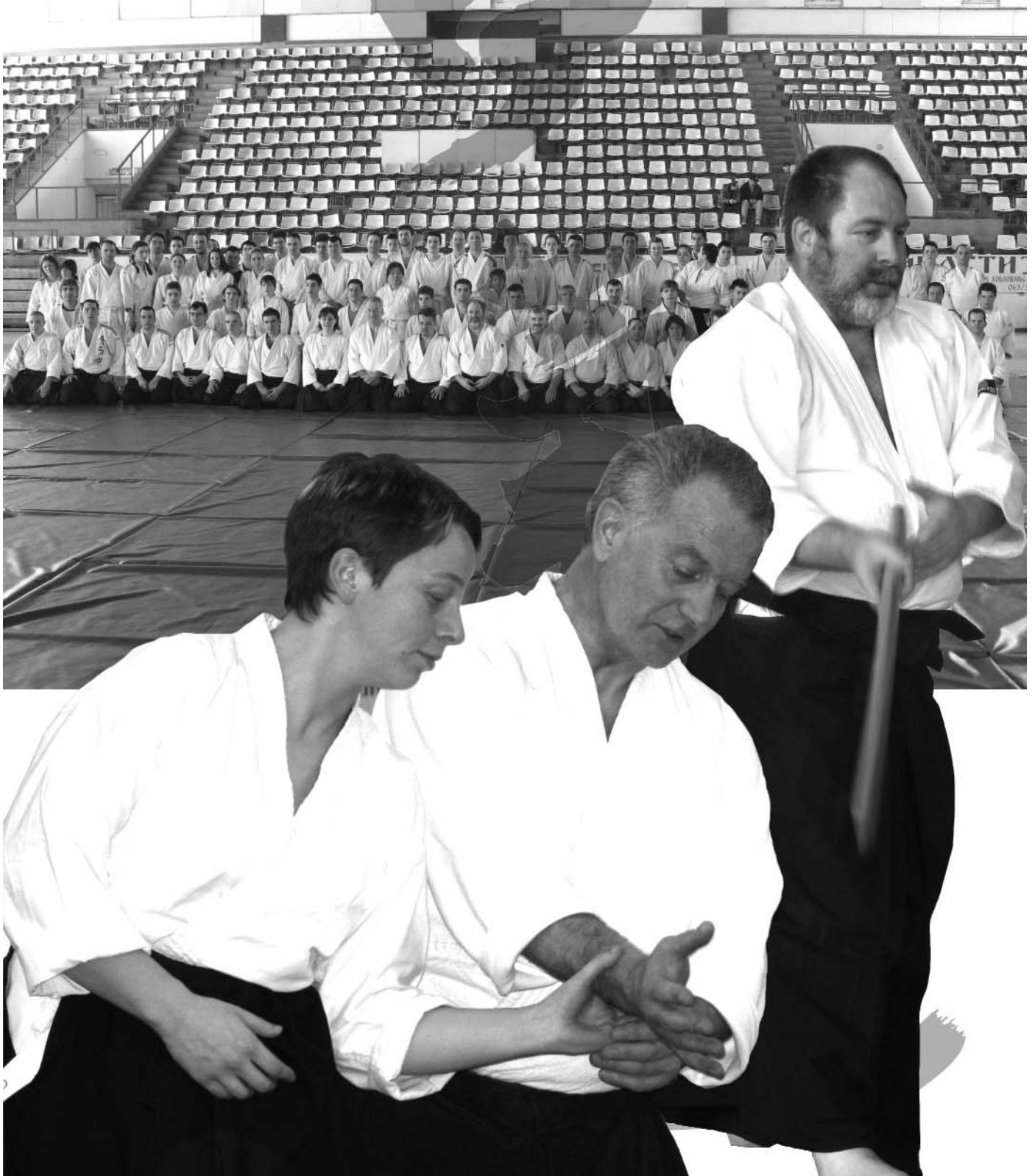
Drugde u ovom biltenu čitaćete članak o našoj, sada već redovnoj godišnjoj poseti Aikikaiju Srbije u Beogradu. Kao i obično, tamo smo se proveli fantastično, ali stići dotle bilo je sasvim drugačije iskustvo.

Putovanje je dobro započelo, ustali smo kao i obično, i moja me je žena Džudit odvezla na birmingemski aerodrom, kako bih imao dovoljno vremena do Sviserovog leta za Ciri, na putu ka Beogradu. Dok sam sedeo u čekaonici za odlaske, čitajući novine i doručkujući, držao sam na oku tablu sa informacijama

koja, zloslutno, nije davala ni jednu informaciju u vezi s mojim letom! Konačno je, dvadesetak minuta nakon predviđenog vremena polaska, stigao poziv za ukrcavanje i ja sam savesno pokupio svoju torbu i zauzeo mesto.

Izašli smo na pistu i stali. Sedeli smo tamo još nekih desetak minuta pre nego što je avion počeo da hvata zalet, i napokon smo se našli u velikom plavetnilu. U tom trenutku već smo kasnili oko sat vremena i kapetan nam je rekao da će u Cirihi biti ugovoreni naši dalji letovi.

Pre nego što smo sleteli, opet nam se obratio preko interfona, da bi nam saopštio spisak izlaza kroz koje treba da prođemo da bismo nastavili u željenom pravcu. Spisak na kome nije bilo Beograda! Na kraju tog svog malog govora, rekao je, skoro usput: “Svi ostali neka idu do Sviserovog šaltera”.

I tako, nekoliko minuta nakon sletanja, stojim ispred Sviserovog šaltera čekajući informacije i konačno saznajem da ću, preko Minhena, Lufthansom, stići u Beograd u 3:55 umesto u 2:55. Ok, treba, dakle, da telefoniram Saši i javim mu novi plan. Uključujem mobilni, ali – ne mogu da zovem. Imam sitnine samo za jedan poziv i, u trenutku inspiracije, odlučujem da telefoniram kući tako da: 1) ako Saša pokušava da me dobije na mobilni, pa ne uspeva, možda će probati tamo, 2) Džudit može da nazove mog operatera za mobilni kako bi rešili problem.

Uglavnom, sedeti na ciriškom aerodromu vrlo je dosadno, naročito kada je vaš let (sada za Minhen, sećate se) odložen! Ali, između sletanja u Minhen i odlaska iz njega je “rupa” od 40 minuta, tako da nema mesta panici, naročito jer me momak iz Lufthanse uverava da će sve biti u redu.

Poletanje iz Ciriha kasni oko 35 minuta ali, ako je verovati posadi, sve je u redu sa našom “vezom”, tako da sam se pouzdao u nemačku efikasnost i poverovao im.

Moje poverenje je iznevereno. Sletevši u Minhen, trčim ka izlazu, ali mi se vrata, skoro bukvalno, zatvaraju ispred nosa; kasnim 30 sekundi i vrata se apsolutno ne mogu otvoriti zbog mene i momka

iz Srbije koji trči za mnom. Tačnije, da citiram Lufthansin “servis” za klijente: “Ne možete očekivati da odlažemo let samo zato što Vi kasnite”.

Nakon kratke, ali žučne diskusije, u kojoj smo pokušali da utvrdimo ko je kriv za to što kasnimo u Minhen (moje je mišljenje da je odložen let Lufthanse bio tome uzrok), ponudili su nam let za Berlin, sa vezom za Beograd. Ups, nema mesta za taj let, pa sad imamo dve opcije: ili ćemo prenoćiti u Minhenu, ili ćemo leteti za Zagreb, a odatle, javnim prevozom ili na neki drugi način, stići u Beograd. Momak iz Srbije se okrenuo ka meni i rekao: “A da iznajmimo auto?” Dobra ideja, i taman što sam se složio s tim, zvoni mi telefon (proradio je); Mark Vens zove da vidi gde sam. Objašnjavam šta se događa i saopštavam mu novi plan po kome bi trebalo da u Beograd stignemo oko 22:00 (otprilike).

I sad, trk na avion za Zagreb, za koji se ispostavilo da je nekakav bučan, drndav i spor propelerac. Dakle, pristao sam da se vozim 300km sa momkom koga sam tek upoznao i kome ne znam ni ime (rekao mi ga je, ali ga nisam dobro čuo zbog buke motora), ali s druge strane, i on je u istoj situaciji.

Zagrebački aerodrom (pomalo ofucan, ali se upravo obnavlja), zovem Mireta da ga uputim u situaciju. Momak iz Srbije mi onda saopštava da njegova firma šalje auto i vozača da nas pokupi (mislim na troškove, pa podižem 3.000 hrvatskih kuna; kasnije sam saznao da je to samo £28) i da će stići za sat vremena. On ide da proveriti gde mu je prtljag i vraća se desetak

minuta kasnije s veću da je auto ispred!

I tako, nekoliko minuta kasnije sedim na zadnjem sedištu crnog auta (Opel “vekra”) sa dvojicom ljudi koje ne poznajem i ne razumem, na putu koji će trajati 3-4 sata. Poverenje nije poraslo kad smo stali na periferiji Zagreba da se raspitamo gde je autoput!

Kada smo izašli na pravi put i otpočeli vožnju, procenjeno vreme putovanja do Beograda je počelo rapidno da se smanjuje – nisam znao da su “vekre” tako brze; činilo se da auto nema kočnice ili da, možda, počinju da rade tek na desetak santimetara od vozila ispred. Još jedna komplikacija bila je što je trasa za suprotan smer bila zatvorena u dužini od 40 km. Nikakav problem za našeg vozača, koji bi jednostavno uleteo u traku za suprotan pravac da pretiče, bez obzira šta nailazi s druge strane!

Uprkos svemu tome, uspeo sam da stignem čitav (iako malo “izmućkan”) u Beograd, čak i gotovo dva sata pre predviđenog susreta sa Sašom i Markom Vensom. To je značilo da mogu da se pridružim ostalima na večeri i započnem zaista izvanredan vikend, i na strunjačama i van njih.

Još jedno iznenađenje na tom vikend-putovanju sačekalo me je na povratku kući, kada sam na ciriškom aerodromu sreo, koga drugog, nego Kita Hejvarda (Keith Hayward), koji se vraćao sa svog puta u Atinu!

Sve u svemu, zaista sadržajan vikend. Jedva čekam sledeći.

Saša Obradović 4.dan Seminar u Nišu

24 - 25. jun 2006.
"IKEDA" Group

Tradicionalnim junjskim seminarom, obeležen je završetak osme godine postojanja i rada prvog (u svakom smislu te reči) Aikikai kluba na ovim geografskim širanama.

U gostima nam je bio Saša Obradović, permanento prisutan na našim prostorima, i uvek harizmatičan, vidno raspoložen, i spreman da svojim darom oplemeni viščasovno dvodnevno druženje. Internacionalni Klub opravdava Internacionalni seminar time što smo na svom tatamiju imali i gosta

sa dalekog Istoka lady Kanoko Tsudu i velikog prijatelja kluba Edina Bečkovića.

S obzirom da je protekli period za I.K.E.D.A. Group bio veoma plodonosan, posebno zbog krunisanja novih majstora aikidoa, sala OŠ "Čele Kula" gde se održavao seminar se "zacrnela" od

hakama. Polaganje i nakon toga vidno olakšanje!

Isplatio se trud i vežbača i instruktora – 38 novih kyu pojava!

Nedelju dana kasnije, 1. jula tekuće godine, održan je mini seminar koji je vodio Igor Strahinić i polaganje u Kruševcu.

Za samo godinu dana rada ukupno 64 pojasa i 8 upornih 4. kyuova!

Čestike Prvom treneru AK "I.K.E.D.A." Kruševac, Zoranu Lukiću!

Ako podvučemo crtu, 50 pojava za kraj sezone, nije malo, čak i za sistem kakav je "I.K.E.D.A."!

Dragan Antić

Saša Obradović 4.dan Seminar u Nišu

26. jun 2006.
AK "Sensei"

sedam sati napornog vežbanja izgubili par kilograma, pecivo pekara "MBN" i "KLASJE" nam je prijalo kao i osveženje sokovima koje je obezbedio klub.

Zahvaljujemo se svima koji su pomogli u organizaciji seminara, a naročito prof. Ljubiši Ivkoviću.

Nakon izuzetnog seminara i sjajnog druženja ostaje nam da sa nestrpljenjem očekujemo sledeći klubski seminar.

Ivan Tašić

U organizaciji AK "SENSEI" u sali (čitaj sauni) OŠ "Car Konstantin" u Nišu, vrelog 26.juna 2006.god. održan je veliki klubski seminar koji je vodio g. Saša Obradović uz asistenciju Edina Bečkovića 3.dan i Kanoko Tsude 2.kyu.

Na prepodnevnom delu seminara akcenat je stavljen na rad sa štapom i na tehnike: Shomenuchi Iriminage, Tenchinage, Sumiotoshi...

U drugom delu seminara pored

tehnika Katateryotetori Sankyo, Kokyunage... sensei Saša pokazao je osnove mača na zanimljiv način koje su raspoložni vežbači brzo usvajali.

Finalni deo činilo je polaganje zabeleženo kamerom TV "Belle Amie", nakon koga je AK "SENSEI" postao bogatiji za 26 novih pojaseva.

Kako smo posle

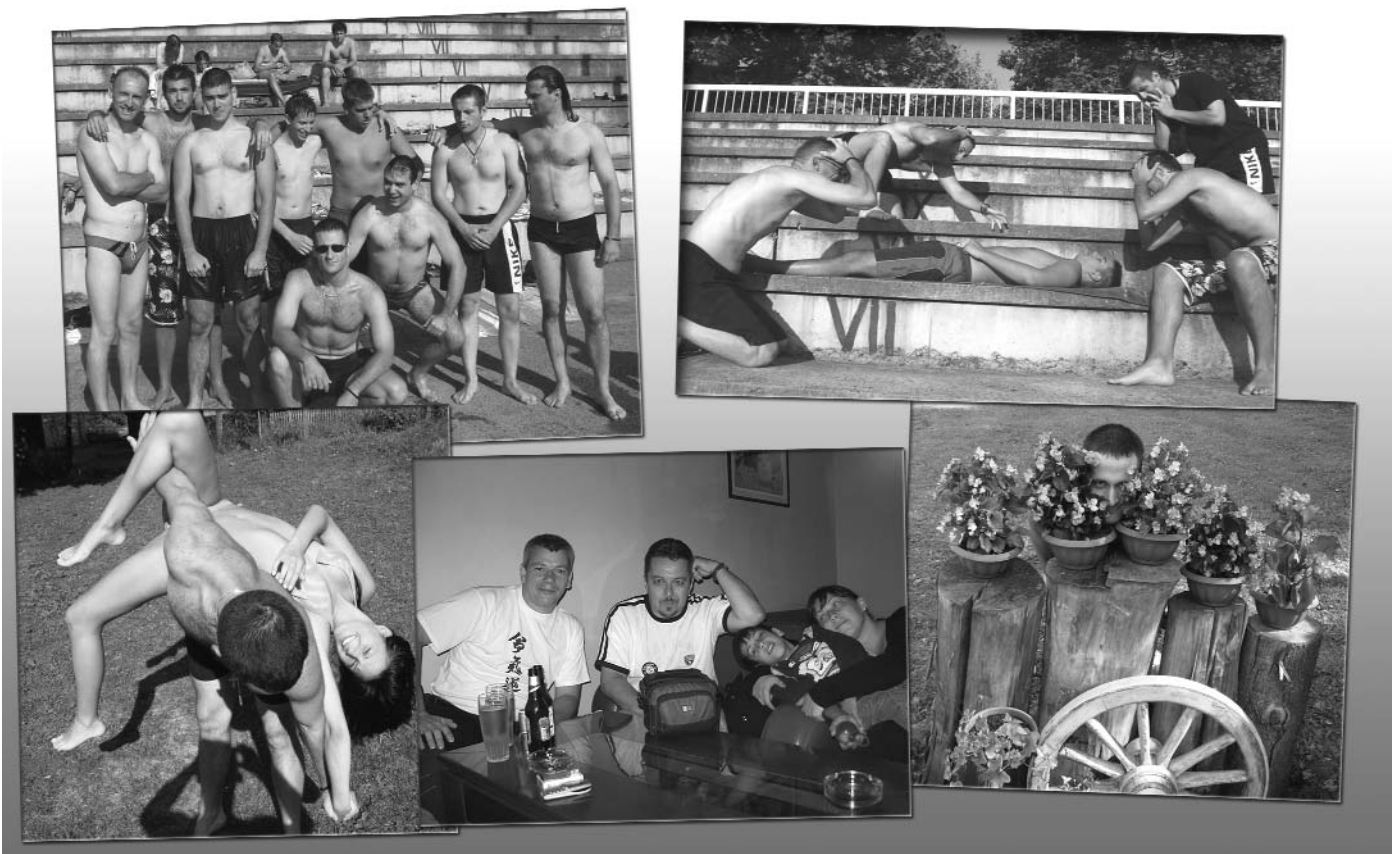

Peta letnja škola Aikido federacije Srbije održana je od 5. do 12. avgusta 2006. tradicionalno u Vrnjačkoj Banji i prisustvovalo joj je 78 učesnika.

V letnja aikido škola Vrnjačka Banja

Saša Obradović 4.dan
Novak Jerkov 4.dan
5 - 12. avgust 2006.

Završena je “V letnja aikido škola” u Vrnjacketoj Banji. U gradu u kome nema aikido kluba i na seminaru na kome nema ispita za više pojaseve prisustvo, ovaj put 78 učesnika iz Srbije, BiH i Makedonije (prošle godine bilo je 54 učesnika, predprošle 35) predstavlja sjajan uspeh. Ovo je najposećenija letnja aikido škola do sada uopšte kod nas! U ovaj broj učesnika nisu ušli povredeni članovi, tetke, devojke, roditelji i ostali turisti kojih je bilo još dvadesetak.

Treninzi su se odvijali po uobičajenom rasporedu u prepodnevnom časovima, a popodne je

bilo posvećeno aktivnostima koje pristaju svakom letovanju.

Ljubitelji prirode iskoristili su lepe dane za obilazak Goča i Mitrovog polja, željni duhovne inspiracije posetili su manastir Žiču... Ljubitelji sladoleda, kolača i piva su inspiraciju nalazili na svakom ćošku tako da je kulinarski deo seminaru bio izuzetno naporan.

Što se vežbanja tiče, reč je ipak o aikido seminaru uz letovanje a ne obrnuto, ono je proteklo u izuzetnoj atmosferi. Osetila se snažna želja učesnika da što više rade sa članovima drugih klubova - tako normalna a tako retka pojava! Prvi

sat prepodnevnog treninga bio je posvećen štapu ili maču, drugi sat telesnim tehnikama, poslednji trening seminaru, već tradicionalno, masaži. Opisati sadržaj 14 sati aikidoa bilo bi nesvrshodno - ovo treba da bude kratko i sažeto podsećanje. Ko nije bio na seminaru a zanima ga njegov sadržaj, džabe će čekati disk - letnje škole ne snimamo, ljubomorno ih čuvamo samo za sebe!

Do sledećeg leta i ponovnog druženja na istom mestu!

Saša Obradović

Put za Englesku i "21. internacionalna aikido škola UKA"

19 - 29. avgust 2006.

Ljiljana Pelegrin

Veoma je teško naći prave reči kojima bih opisala sve ono što smo Aleksandar i ja videli i doživeli u Engleskoj predhodnih 10 dana, ali pokušaću da bar malo dočaram atmosferu kako bi i drugi imali prilike da uživaju u tom, za nas fantastičnom, putovanju.

Sve je počelo tog jutra 19. avgusta 2006. Sedimo na beogradskom aerodromu u društvu naših voljenih i sa nestrpljenjem očekujemo poziv za let u London. Za mene je to bio poseban doživljaj pošto mi je to bio prvi let avionom a ujedno i prvi izlazak iz naše zemlje. Sve je proteklo bez ikakvih problema iako su na snazi bile specijalne mere zbog pokušaja terorističkih napada u Engleskoj nedelju dana ranije. Nakon ugodnog leta slećemo na čuveni aerodrom Heatrouw i nervoza pomešana sa srećom nas obuzima. Bez ikakvih problema prolazimo pasošku kontrolu i konačno vidimo nama drago i poznato lice našeg prijatelja Mireta.

Posle srdačnog pozdravljanja krećemo na put na "21-u Internacionalnu letnju školu UKA" koja se održava u Harper Adams Collegu blizu malog bajkovitog mesta Newporta u Velsu. Posle tročasovne vožnje kolima i prelepog pejzaža Engleske stižemo u College gde nas dočekuje predsednik Engleske federacije cenjeni, nama dragi, Mr. Gordon Jones sa još nekoliko naših starih prijatelja. Stigli smo!

Nedelja zabave i treniranja za nas može da počne!

Za mojih 14 godina treniranja i prisustvovanja mnogim seminarima nikada nisam videla i osetila takvu energiju i želju za aikidoom, kao među ljudima na ovom seminaru. Svaki dan svi smo uživali u petočasovnim treninzima koje su vodili: Sugawara, G. Jones, P. Brady, K. Hayward, P. Smith, P. Narey sen-seia ... Bio je to kvalitetan i raznolik aikido.

Kako su dani odmicali mi smo se sve lepše i lepše provodili - što trenirajući, što posle učestvujući u raznim društvenim zabavama sa veoma opuštenim i srdačnim domaćinima Engleske aikido federacije. Zbog bogatog programa treninga i sjajnih večernjih druženja nismo imali prilike da posetimo mnoge znamenitosti, s ljubavlju lepo uređene Engleske.

Sensei Jones, draga prijateljica Louise i njen sin Michael, posvetili su nam jedno popodne odvevši nas do čuvenog mosta od metala iz 1779.god. u malom, lepo uređenom mestu Shropshire.

Pri kraju te nezaboravne nedelje, pune smeha, zabave, fantastičnog aikidoa, desio se i jedan za nas sve veoma tužan događaj. Umro je veliki čovek, veliki učitelj aikidoa Mr. William Smith - čovek koji će biti upamćen po ogromnom srcu punom ljubavi i znanju koje je nesebično delio.

Sve što je lepo, kratko traje, pa tako i ovom seminaru dođe brzo kraj. Sa velikim žalom u srcu pozdravili smo se sa starim i novim prijateljima i uputili ka Londonu. Usput smo posetili čuveno, malo i prelepo turističko mesto Stratford Upon Avon, mesto Šekspirovog rođenja.

U Londonu smo imali tu sreću da budemo gosti našeg prijatelja Mireta i njegove porodice. Boravak u njihovom domu učinio je da se osećamo kao u našem zavičaju. Prijatelji aikidoke iz Londona, Mark Machin i Daniel, koje znamo od ranije, posvetili su nam svoje

slobodno vreme i posetu učinili zanimljivijom i raznovrsnijom. Pored šetnje glavnim gradom Engleske i razgledanja njegovih znamenitosti (Buckingham Palace, Tower Castle, Tower Bridge, Big Ben, London Eye ..) imali smo prilike da se vozimo podzemnom železnicom, čuvenim duplim autobusom i brodom po Temzi, tako da je naše zadovoljstvo bilo potpuno...

Nakon deset za nas nezaboravnih dana, došao je trenutak da se vratimo kući, bogatiji sa više znanja i iskustva koje ćemo podeliti sa onima koji nisu bili u mogućnosti da taj prelep vikend provedu zajedno sa nama.

Želimo da se zahvalimo Mr. Gordon Jonesu koji nam je svojim pozivom i angažovanjem, omogućio da uživamo u njihovoj božanstvenoj zemlji. Hvala Louise, Sean-u, Tomu, Shanonu, Marku, Path i Filipu... Hvala Miretu koji je odvojio svoje vreme da nas preveze sa aerodroma do letnje škole i nazad i njegovoj porodici što su nas srdačno ugostili u svome toplom domu.

Takode se zahvaljujemo svim ljudima Engleske aikido federacije na njihovom gostoprimstvu, društvu i treninzima. Lično se zahvaljujem Aleksandru koji je bio fantastičan džentlmen i društvo bez čijeg fotografskog umeća ne bi bilo ovoliko fotografskih zapisa sa našega puta... Svima iz Aikikai Srbije možemo samo da predložimo letnju školu u Engleskoj - to iskustvo se ne sme propustiti!

Saša Obradović 4.dan I Seminar u Lukavcu – BiH

22 – 24. septembar 2006.

Od 22. do 24. septembra 2006. održan je seminar u Lukavcu, BiH. Treninzi su bili specifični, za malu grupu, u maloj sunčanoj sali, dva puta dnevno i to bar 2,5 časa po treningu.

Naši domaćini su imali bogato iskustvo u džudou, a od ovog semina stekli su i dobru osnovu iz aikidoa. Naravno, od tri dana vežbanja ne treba očekivati čuda ali to je zapravo i bio put kojim je aikido i počeo da se širi sredinom prošlog veka - rani aikido entuzijasti su zapravo na isti način sticali prva znanja!

Edin, koji me je pratio na ovom putu, i ja bili smo smešteni u odličnom hotelu "Senad od Bosne" na jezeru Modrač nekoliko kilometra od Lukavca. Lukavac je industrijski grad, blizu Tuzle a

veliki dimnjak na fotografiji je cementara koji im uz sodaru život maksimalno zagađuje - što da žive zdravo u prelepoj zemlji?

Slobodno vreme smo prveli tokom dana u šetnji po Tuzli, ručali smo usred planine tek uhvaćenu pastrmku a u nedelju smo prešli preko potoka i ušli u Republiku Srpsku i posetili manastir Sveti Nikola na Ozrenu.

Hvala Davidu na sjajnom gostoprimstvu i hvala Edinu, Brani-slavu, Adnanu, Denisu i Jasminu koji su imali strpljenje za duge lekcije i naporene treninge.

U dogovoru sa Davidom seminari ovog tipa održavaće se tri puta godišnje tako da je naš sledeći susret zakazan već za januar 2007. godine.

Radoš Vuković 2.dan Iaido
Saša Obradović 4.dan
Novak Jerkov 4.dan
VI Zimska aikido škola

23 - 24. decembar 2006.

Krajem decembra, kao što to i obično biva, održan je Zimski aikido seminar aikido federacije Srbije - Aikikai Srbije.

Seminar je održan u dođou AK "Zemun" na 230 m² tatamija.

Treninge su vodili: Radoš Vuković 2.dan Iaido, Saša Obradović 4.dan aikido, Novak Jerkov 4.dan aikido.

Seminaru je prisustvovalo ukupno 104 učesnika iz svih klubova naše federacije i kao prijatna novost, bilo je gostiju iz drugih aikido organizacija.

Treningi su održavani pre i po podne i ukupno smo vežbali 10 sati tokom ta dva dana. Po prvi put imali smo treninge Iaidoa koji su odlično primnjeni od strane svih učesnika. Izuzetno zadovoljstvo pružili su nam Radoš, Nikola i Jelena i time što su vežbali sa nama i na aikido treninzima. Nadam se da će ovakvih susreta biti još u buduće.

U nedelju je odžan veliki ispit za kyu pojaseve - položilo je ukupno 50 kandidata uz prisustvo mnogobrojne radoznale publike.

U organizaciji Službe za sport opštine Pančevo

Embukai u Pančevu

28. decembar 2006.

Saša Obradović

Uspesnu 2006. godinu smo završili Embukaijem (prikazom ili demonstracijom aikidoa) u punoj sali Centra za kulturu u Pančevu četiri dana nakon naše Zimske škole u Zemunu.

Demonstracija je bila zamišljena kao prikaz istočnih bori-lackih veština koje se vezbaju u ovom gradu i na njoj su učestvovali, po redosledu pojavljivanja: Kung Fu klub "Zmaj", Karate klub "Dinamo", Judo klub "Dinamo" i Tae Kwon Do klub "Tigar" i kao gosti Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije u sastavu AK "Zemun" i g. Jerkov sa asistentom.

Program je bio jako lepo zamišljen tako da je publika uživala u jednosatnoj prestavi.

Pamtićemo ovaj embukai i po kao testo gustoj magli tokom celog puta do Pančeva i nazad koja je ovom događaju dala posebanu avanturističku notu.

Neustrašivost našeg tima se dokazala, na posletku, i po tome što su svi bez straha pojeli u slast specijalitete sa roštilja sumnjivog naziva ("Devojački san", "Taštin jezik", itd.) sa još sumnjivijeg uličnog kioska šaljivog ugostitelja. Sve za aikido!

Polaganja za kyu i dan

2006.

u periodu od 1. januara 2006. do 31. decembra 2006. godine

2006. god.

NIŠ, seminar 22/01/2006. AK "SENSEI", Dragan Antić		Vladan Savić Miomir Nikolić	6 ^o KYU 6 ^o KYU	Nikola Lukić Ivan Milosavljević Boris Đeković Miloš Tomašević Tatjana Mitrović Aleksandra Andreić Nenad Veljković Nikola Rakić	9 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU
Marija Rušitović Andrea Ivković Danilo Paunović Saša Stajić Miodrag Tmušić Đorđe Milenković Andrijana Nović Bratislava Pešić Miloš Živić Nataša Mitić	10 ^o KYU 10 ^o KYU 10 ^o KYU 9 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU	NIŠ, seminar 22/01/2006. AK "IKEDA 2", Dragan Antić	Dušan Veljković Danilo Simić Ivan B. Pavlović	7 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU	
NIŠ, seminar 22/01/2006. AK "SENSEI", Igor Strahinić		Ivan S. Pavlović Zoran Veljković	4 ^o KYU 4 ^o KYU	NIŠ, seminar 22/01/2006. AK "IKEDA 4", Igor Strahinić	Ivan Blagojević Milan Dimitrijević Stefan Mitić Nemanja Vukojević Milan Milanović Mladen Tomašević Nemanja Nikolić Ana Dimitrijević Nebojša Vučić Marija Mitrović Milan Ilić Marković Milica Pešić Darko Pantelić Zoran Filipović Stefan Knežević
Milan Sremac Petar Pešić Aleksandar Đorđević Aleksandra Milenović Bojana Stojanović Milena Ćirić Milan Veličković Stevan Paunović Nikola Ivanović	4 ^o KYU 4 ^o KYU 4 ^o KYU 4 ^o KYU 4 ^o KYU 4 ^o KYU 4 ^o KYU 4 ^o KYU 3 ^o KYU	NIŠ, seminar 22/01/2006. AK "IKEDA 2", Dragan Antić	Andrija Mirčić Miodrag Petković Đorđe Voštić Vukota Šugić Nikola Milovanović Kristijan Buzaki Ognjen Ilić Nikola Anđelković Katarina Pavlović Marina Petković Marko Ugrenović Filip Stojanović	10 ^o KYU 10 ^o KYU 10 ^o KYU 7 ^o KYU 7 ^o KYU 7 ^o KYU 7 ^o KYU 7 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU	5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU 5 ^o KYU
NIŠ, seminar 22/01/2006. AK "IKEDA 4", Igor Strahinić		Zoran Lukić	4 ^o KYU	BEOGRAD 28/01/2006. AK "YAMATO-KAN", Saša Obradović	Lidija Andonović Nemanja Stanić
NIŠ, seminar 22/01/2006. AK "IKEDA 3", Dragan Antić		NIŠ, seminar 22/01/2006. AK "IKEDA 4", Igor Strahinić	Željko Livaja Nenad Mitić	4 ^o KYU 3 ^o KYU	6 ^o KYU 5 ^o KYU
Nemanja Savić Ilija Randelović Veljko Savić Marko Nikolić Jovan Janković Darko Stojković Nikola Kostić Stefan Ibrić	10 ^o KYU 10 ^o KYU 10 ^o KYU 7 ^o KYU 7 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU 6 ^o KYU	NIŠ, seminar 22/01/2006. AK "IKEDA 4", Dragan Antić	Filip Jovanović Tijana Savić	10 ^o KYU 9 ^o KYU	BEOGRAD 28/01/2006. AK "KYOFU", Saša Obradović
					Luka Nikolić
					8 ^o KYU
					BEOGRAD 28/01/2006. AK "RONIN", Saša Obradović
					Uroš Tomić
					9 ^o KYU

Uroš Mikić	8° KYU	NOVI SAD 29/04/2006.	Ljubiša Ivković	6° KYU
Jovana Adamović	8° KYU	AK "BUDO",	Saša Milosavljević	6° KYU
Milan Kljaić	6° KYU	Saša Obradović	Ivan Bogdanović	6° KYU
Goran Todorović	6° KYU	Dane Milišić		
Ivan Todorović	6° KYU	Aleksa Alimpić	10° KYU	
Mirjana Petrović	6° KYU	Gordan Jovanović	8° KYU	BEOGRAD 18/05/2006.
Aleksandar Lazić	5° KYU	Radovan Ilić	8° KYU	AK "YAMATO-KAN",
		Damjana Čabarkapa	8° KYU	Saša Obradović
BEOGRAD 28/01/2006.		Luka Budiša	6° KYU	Zoran Plavšić
AK "ZEMUN",		Marija Sojević	6° KYU	
Saša Obradović		Nikola Terzin	6° KYU	ZEMUN 18/05/2006.
Nikola Ivaniš	5° KYU	Đorđe Vulić	6° KYU	AK "ZEMUN",
Dimitrije Dželetović	6° KYU	Ivana Morarević	6° KYU	Saša Obradović
Katarina Tomić	6° KYU	Dimitrije Čabarkapa	6° KYU	Darija Trinić
Miljana Dželetović	4° KYU	Minor Milišić	6° KYU	Stefan Salatić
Branimir Putnik	4° KYU	Nenad Đokić	6° KYU	Miloš Gavrilović
Ana Gogić	1° KYU	Dane Loncar	6° KYU	Borjana Blagojev
		Maja Erdeljan	5° KYU	Vladimir Belić
POŽAREVAC 05/03/2006.		Radovan Vladislavljević	5° KYU	Stefan Gavrilović
AK "DAITOKAN",		Bojan Andrić	5° KYU	Jovan Ralević
Saša Obradović		Marija Kulačin	4° KYU	Kristina Prokić
Predrag Veljković	8° KYU	Marija Žakula	4° KYU	Jelena Šeša
Aleksandar Veljković	8° KYU			Jovana Vanja Miljević
Ivana Kecman	8° KYU	BEOGRAD 05/05/2006.		Aleksa Majstorović
Marko Đorđević	6° KYU	AK "RONIN",		Marinko Stanković
Bojan Nekić	6° KYU	Saša Obradović		Snežana Čalić
Petar Mirković	6° KYU	Miroslav Davidović	8° KYU	Ivana Ilić
Milica Jevtić	6° KYU	Đorđe Milivojević	8° KYU	Bojana Ivanović
Sanja Jovanović	6° KYU	Anastazija Perović	7° KYU	Milica Sudžuk
Aleksandar Jovanović	5° KYU	Stefan Stanišić	7° KYU	Stefan Višković
Ana Punoš	4° KYU	Mateja Pejčić	7° KYU	
Danijela Milenković	3° KYU	Ognjen Čović	7° KYU	BEOGRAD 31/05/2006.
Vladan Veljković	2° KYU	Uroš Mikić	7° KYU	AK "ARENA",
		Miloš Šibalić	7° KYU	Nebojša Oklobdžija
NIŠ, seminar 06/04/2006.		Staša Ratković	7° KYU	Miloš Jevtić
AK "IKEDA",		Jovana Adamović	7° KYU	Aleksandar Petrović
Dragan Antić		Božidar Čović	7° KYU	Filip Gaev
Desimir Đorđević	10° KYU	Marko Radović	6° KYU	Nemanja Mitrović
Đorđe Voštić	9° KYU	Mateja Radanović	6° KYU	Andrijana Jevtić
Miodrag Petković	9° KYU	Nikola Đurica	6° KYU	Lado Jendrišek
		Svetlana Vujčić	6° KYU	Luka Jendrišek
ZEMUN, 09/04/2006.		Goran Bajić	6° KYU	Dušan Jelkić
MEĐUNARODNI		Janko Vitorović	6° KYU	Igor Orlov
SEMINAR		Danijel Škrijelj	6° KYU	Damjan Kocev
Philip Smith		David Škrijelj	6° KYU	Adam Alić
Aleksandar Čavić	1° DAN	Miloš Krsmanović	6° KYU	Vuk Radenković
Ivan Todorović	1° DAN	Dušan Radović	6° KYU	Dušan Živković
Ana Jovanović	1° DAN	Sergej Naunović	5° KYU	Marija Petrović
Dejan Žikić	1° DAN	Miro Krsmanović	5° KYU	
Milan Bošković	1° DAN			BEOGRAD 31/05/2006.
Marko Tatar	1° DAN	NIŠ, 15/05/2006.		AK "ARENA",
Ivan Tašić	1° DAN	AK "SENSEI",		Novak Jerkov
Aleksandar Punoš	1° DAN	Saša Obradović		Marko Čaković
Vlade Satarić	1° DAN	Andrea Ivković	9° KYU	
Srđan Rusić	2° DAN	Marija Rušitović	9° KYU	BEOGRAD 31/05/2006.
Nemanja Stanisavljević	2° DAN	Miloš Andrejević	8° KYU	AK "SHIN KEN",
Aleksandar Nikolić	2° DAN	Saša Stajić	8° KYU	Novak Jerkov
		Zoran Gačić	6° KYU	Miodrag Curman
<i>ispiti</i>		Nemanja Marković	6° KYU	Vladimir Babić
<i>2006.</i>		Dejan Mirković	6° KYU	Anastasia Milin

Marija Vukotić	4 ^o KYU	Milimir Šugić	4 ^o KYU	Aleksandar Đorđević	3 ^o KYU
Nenad Stojanović	3 ^o KYU	Stevan Đorđević	3 ^o KYU	Aleksandra Milenović	3 ^o KYU
BEOGRAD 14/06/2006.		Marko Jeremić	3 ^o KYU	Stevan Paunović	3 ^o KYU
AK "KYOFU",		Željko Livaja	3 ^o KYU	Milena Čirić	3 ^o KYU
Saša Obradović		Stefan Stojanović	3 ^o KYU	Milan Sremac	3 ^o KYU
Jovan Krajačić	9 ^o KYU	NIŠ, seminar 25/06/2006.		Bojan Marković	2 ^o KYU
Nikola Terzić	8 ^o KYU	AK "IKEDA",		BEOGRAD 27/06/2006.	
Stefan Stefanović	7 ^o KYU	Saša Obradović		AK "SHIN KEN",	
Marko Milovanović	6 ^o KYU	Brankica Simić	2 ^o KYU	Novak Jerkov	
Marija Vrapčević	6 ^o KYU	Srđan Đorđević	2 ^o KYU	Stefan Marković	6 ^o KYU
Milica Mandić	6 ^o KYU	NIŠ, seminar 25/06/2006.		Marko Tatomirović	5 ^o KYU
Nikola Stošić	5 ^o KYU	AK "IKEDA 2",		Nebojša Mrmak	3 ^o KYU
BEOGRAD 15/06/2006.		Dragan Antić		Marko Krsmanović	3 ^o KYU
AK "WAKIAI KAN",		Dušan Veljković	6 ^o KYU	Miloš Đurđević	3 ^o KYU
Edin Bečković		NIŠ, seminar 25/06/2006.		Novak Vujičić	2 ^o KYU
Nikita Marković	11 ^o KYU	AK "IKEDA 2",		KRUŠEVAC 01/07/2006.	
Mina Gazikalović	11 ^o KYU	Igor Strahinić		AK "IKEDA 4",	
Ellie Bainbridge	9 ^o KYU	Danilo Simić	5 ^o KYU	Dragan Antić	
Marko Ložajić	9 ^o KYU	Ivan Bojan Pavlović	5 ^o KYU	Filip Jovanović	9 ^o KYU
Lazar Pavlović	8 ^o KYU	Ivan Stojan Pavlović	3 ^o KYU	Tamara Jeremić	9 ^o KYU
Bojan Kramaršić	8 ^o KYU	Zoran Veljković	3 ^o KYU	Nikola Lukić	8 ^o KYU
Filip Kramaršić	6 ^o KYU	NIŠ, seminar 25/06/2006.		Tijana Savić	8 ^o KYU
BEOGRAD 22/06/2006.		AK "IKEDA 3",		Dušan Pavlović	6 ^o KYU
AK "YAMATO-KAN",		Dragan Antić		KRUŠEVAC 01/07/2006.	
Saša Obradović		Marko Aleksić	10 ^o KYU	AK "IKEDA 4",	
Teodora Piperin	5 ^o KYU	Dušan M. Nikolić	10 ^o KYU	Igor Strahinić	
BEOGRAD 22/06/2006.		Dušan D. Nikolić	10 ^o KYU	Zoran Filipović	4 ^o KYU
AK "KYOFU",		Veljko Savić	9 ^o KYU	Milan Ilić Marković	4 ^o KYU
Saša Obradović		Miomir Nikolić	5 ^o KYU	Stefan Mitić	4 ^o KYU
Ivan Nikolić	3 ^o KYU	Darko Stojković	5 ^o KYU	Milan Milanović	4 ^o KYU
NIŠ, seminar 25/06/2006.		Nikola Kostić	5 ^o KYU	Nemanja Nikolić	4 ^o KYU
AK "IKEDA",		Stefan Ibrić	5 ^o KYU	Milan Dimitrijević	4 ^o KYU
Dragan Antić		NIŠ, 26/06/2006.		Mladen Tomašević	4 ^o KYU
Nikola Raičević	10 ^o KYU	AK "SENSEI",		BEOGRAD 10/07/2006.	
Desimir Đorđević	9 ^o KYU	Saša Obradović		AK "RONIN",	
Miodrag Petković	8 ^o KYU	Danilo Lalić	10 ^o KYU	Saša Obradović	
Đorđe Voštić	8 ^o KYU	Marija Rušitović	8 ^o KYU	Nenad Grulović	7 ^o KYU
Kristijan Buzaki	6 ^o KYU	Anđea Ivković	8 ^o KYU	Kristina Milošević	6 ^o KYU
Nikola Anđelković	6 ^o KYU	Saša Stajić	7 ^o KYU	Goran Todorović	5 ^o KYU
Ognjen Ilić	6 ^o KYU	Miloš Andrejević	7 ^o KYU	Vladimir Plamenac	4 ^o KYU
Vukota Šugić	6 ^o KYU	Bratislava Pešić	5 ^o KYU	ZEMUN 10/07/2006.	
Nikola Milovanović	6 ^o KYU	Nebojša Stamenković	5 ^o KYU	AK "BUDO",	
Marija Kocić	6 ^o KYU	Andrijana Nović	5 ^o KYU	Saša Obradović	
Mirjana Miletić	6 ^o KYU	Ivan Bogdanović	5 ^o KYU	Duško Kulačin	
NIŠ, seminar 25/06/2006.		Ljubiša Ivković	5 ^o KYU	1 ^o KYU	
AK "IKEDA",		Nemanja Marković	5 ^o KYU	ZEMUN 10/07/2006.	
Igor Strahinić		Miodrag Tmušić	5 ^o KYU	AK "ZEMUN",	
Uroš Živković	5 ^o KYU	Stefan Stamenković	5 ^o KYU	Saša Obradović	
Aleksandar Marjanović	5 ^o KYU	Dejan Mirković	5 ^o KYU	Nikola Pejić	6 ^o KYU
Filip Stojanović	5 ^o KYU	Miloš Živić	4 ^o KYU	Nikola Ivaniš	6 ^o KYU
Marko Ugrenović	5 ^o KYU	Nataša Mitić	4 ^o KYU	Nenad Rajković	5 ^o KYU
Marina Petković	5 ^o KYU	Aleksandar Nikolić	4 ^o KYU	Zorana Vučenović	4 ^o KYU
Milan Đorđević	5 ^o KYU	Bojana Stojanović	3 ^o KYU	<i>ispiti</i>	
Katarina Pavlović	5 ^o KYU	Petar Pešić	3 ^o KYU	2006.	
		Milan Veličković	3 ^o KYU		

Tabela dole:

Zbirni rezultati ispita od 1998. do 2006. god.

	1998		1999		2000		2001		2002		2003		2004		2005		2006	
	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu
1."Zemun"	4	45	2	19	3	25	2	22	4	42	4	41	5	44	5	66	5	44
2."Shin Ken"	4	17	3	3	4	23	2	16	3	50	3	25	3	32	2	19	3	18
3."IKEDA"	-	-	2	46	2	29	4	60	2	42	3	32	4	78	3	65	3	44
4."Taurunum"	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	7	2	8	-	-	-	-
5."Daitokan"	-	-	-	-	-	-	-	-	3	23	1	3	3	11	3	21	2	14
6."Ronin" ("011")	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1	1	-	-	3	28	4	65
7."Arena"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	17	1	9	3	49	2	27
8."Sensei"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	61	3	49	3	56
9."TenShin"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	27	3	34	-	-
10."Katana"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	7	-	-
11."IKEDA 2"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7	3	18	2	10
12."IKEDA 3"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10	3	22	1	11
13."IKEDA 4"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	26	4	46
14."Yamato-kan"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	7	4	4
15."Kyofu"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	23	3	21
16."Wakiai-kan"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0	1	7
17."Budo"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	12	3	30
Ukupno:	10	70	10	107	13	135	11	145	13	170	17	126	29	291	42	432	41	400

LUKAVAC, BiH 24/09/2006.

AK "ZEMUN",

Saša Obradović

David Kulišić 6° KYU
 Jasmin Dajdžić 6° KYU
 Adnan Ahmetbegović 6° KYU
 Denis Dugonjić 6° KYU
 Branislav Lukić 6° KYU

NOVI SAD 21/10/2006.

AK "BUDO",

Saša Obradović

Aleksa Alimpić 9° KYU
 Aleksa Nedeljkov 7° KYU
 Milana Marić 7° KYU
 Radovan Ilić 7° KYU
 Luka Budiša 5° KYU
 Dane Lončar 5° KYU
 Ivana Morarević 5° KYU
 Marija Sojević 5° KYU
 Bojan Andrić 4° KYU
 Radovan Vladislavljević 4° KYU

POŽAREVAC 02/12/2006.

AK "DAITOKAN",

Saša Obradović

Nemanja Tekić 6° KYU
 Miloš Račić 6° KYU
 Aleksandar Jovanović 4° KYU
 Ana Punoš 3° KYU

ZEMUN, 24/12/2006.

ZIMSKA AIKIDO ŠKOLA

AK "RONIN",

Saša Obradović

Aleksa Mihajlović 8° KYU
 Rade Perišić 7° KYU
 Miroslav Davidović 7° KYU
 Ivan Jestrović 7° KYU
 Dijana Mijajlović 7° KYU

Staša Ratković

Miloš Šibalić

Božidar Čović

Maja Marković

Ema Crnomarković

Mladen Šerbula

Ognjen Čović

Anja Čović

Anastasija Perović

Vladan Đorđević

Saša Mihajlović

David Škrijelj

Danijel Škrijelj

Kristina Milošević

Miloš Krsmanović

Nikola Đurica

Janko Vitorović

Mateja Radanović

Goran Todorović

Saša Padežanin

Ivan Radinović

Aleksandar Lazić

Miro Krsmanović

Milan Radanović

ZEMUN, 24/12/2006.

ZIMSKA AIKIDO ŠKOLA

AK "KYOFU",

Saša Obradović

Dimitrije Radoman 9° KYU

Bogdan Radenković 9° KYU

Božidar Cicović 7° KYU

Veljko Jović 7° KYU

Mateja Trifunovski 7° KYU

Milan Krajačić 7° KYU

Nikola Terzić 7° KYU

Strahinja Belan 6° KYU

Miloš Mileusnić 6° KYU

Luka Bekrić 6° KYU

Marko Milovanović 5° KYU

ZEMUN, 24/12/2006.

ZIMSKA AIKIDO ŠKOLA

AK "ZEMUN",

Saša Obradović

Borjana Blagojev 7° KYU

Nikola Aleksić 6° KYU

Kosta Radović 6° KYU

Ivana Cenerić 6° KYU

Katarina Tomić 5° KYU

Marinko Stanković 5° KYU

Jelena Šeša 5° KYU

Zoran Milić 2° KYU

Kanoko Tsuda 1° KYU

Marko Petrović 1° KYU

BEOGRAD 26/12/2006.

AK "SHIN KEN",

Novak Jerkov

Aleksandar Vojkić 6° KYU

Karadžorđe P. 6° KYU

Stefan Marković 5° KYU

Miodrag Curman 5° KYU

BEOGRAD 29/12/2006.

AK "ARENA",

Nebojša Oklobdžija

Miloš Jevtić 12° KYU

Aleksandar Petrović 11° KYU

Filip Gaev 10° KYU

Damjan Kocov 8° KYU

Adam Alić 6° KYU

Vuk Radenković 6° KYU

Drago Stojanović 6° KYU

Nemanja Stamatović 6° KYU

Marko Sofrić 6° KYU

Anja Jevtić 6° KYU

Marija Petrović 5° KYU

Dušan Živković 5° KYU

•kraj•

Vremenski uslov izmedu ispita nije striktno definisan.
Pored uslova, neophodna je saglasnost trenera.

6. kyu *uslov: 35 treninga*

Tachiwaza: UKEMI (padovi), TAISABAKI (kretanja)

Shomenuchi:	Yonkio	omote i ura
Shomenuchi:	Sotokaitennage	
Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

5. kyu *uslov: 70 treninga*

Tachiwaza: SHIKKO (kretanje na kolenima)

Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Sankyo	omote i ura
Ryotetori:	Hijikimeosae	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Shihonage	
Ryotetori:	Iriminage	

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Nikyo	omote i ura

4. kyu *uslov: 1 seminar i 80 treninga*

Tachiwaza:

Katatetori:	Tenchinage	
Katatetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Iriminage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura
Ryotetori:	Tenchinage	
Ryotetori:	Udekimenage	
Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Kokyunage	
Katateriyotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Shikonage	omote i ura
Yokomenuchi:	Iriminage	
Yokomenuchi:	Kotegaeshi	
Yokomenuchi:	Udekimenage	omote i ura
Chudantsuki:	Iriminage	
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Chudantsuki:	Udekimenage	
Chudantsuki:	Uchikaitensankyo	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Nikyo	omote i ura

3. kyu *uslov: 1 seminar i 80 treninga*

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Shomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Yonkio	omote i ura
Katateriyotetori:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Katatori Menuchi:	Shihonage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Koshinage	
Munetori:	Ikkyo	omote i ura
Munetori:	Sankyo	omote i ura
Munetori:	Shihonage	
Jodantsuki:	Nikyo	omote i ura
Jodantsuki:	Sankyo	omote i ura

Ushiwaza:

Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Sankyo	omote i ura
Ryotetori:	Hijikimeosae	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Shihonage	
Ryotetori:	Iriminage	

Suwariwaza:

Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Uchikaitennage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura

2. kyu *uslov: 1 seminar i 110 treninga*

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Shomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Yonkio	omote i ura
Katateriyotetori:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Katatori Menuchi:	Shihonage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Koshinage	
Munetori:	Ikkyo	omote i ura
Munetori:	Sankyo	omote i ura
Munetori:	Shihonage	
Jodantsuki:	Nikyo	omote i ura
Jodantsuki:	Sankyo	omote i ura

Ushiwaza:

Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Ryokatatori:	Nikyo	omote i ura
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Iriminage	
Ryokatatori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Kotegaeshi	
Ryokatatori:	Iriminage	
Katatetori Kubishime:	Ikkyo	omote i ura
Eritori:	Ikkyo	omote i ura

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Yonkio	omote i ura
Shomenuchi:	Sotokaitennage	
Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

1. kyu *uslov: 1 seminar i 150 treninga*

Tachiwaza:

Munetori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Nikyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Sankyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Koshinage	
Jodantsuki:	Yonkio	omote i ura
Jodantsuki:	Iriminage	
Jodantsuki:	Shihonage	omote i ura
Jodantsuki:	Sotokaitennage	
Jodantsuki:	Ushirokiriotoshi	
Jodantsuki:	Koshinage	
Yokomenuchi:	Jiyuwaza	
Chudantsuki:	Jiyuwaza	

Ushiwaza:

Ryotetori:	Yonkio	omote i ura
Ryotetori:	Kokyunage	
Ryotetori:	Koshinage	
Katatetori Kubishime:	Sankyo	
Katatetori Kubishime:	Hijikimeosae	
Eritori:	Ikkyo	omote i ura
Eritori:	Sankyo	omote i ura
Eritori:	Koshinage	

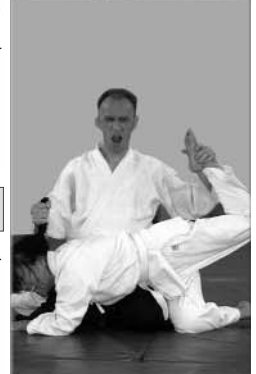
Suwariwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Yonkio	omote i ura
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Kokyunage	

Hanmihantachiwariwaza:

Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Uchikaitennage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura

Osnove štapa (do) i mača (boken)

Aikido

**Tehnike
Razmišljanja
Tekstovi
Intervjui**

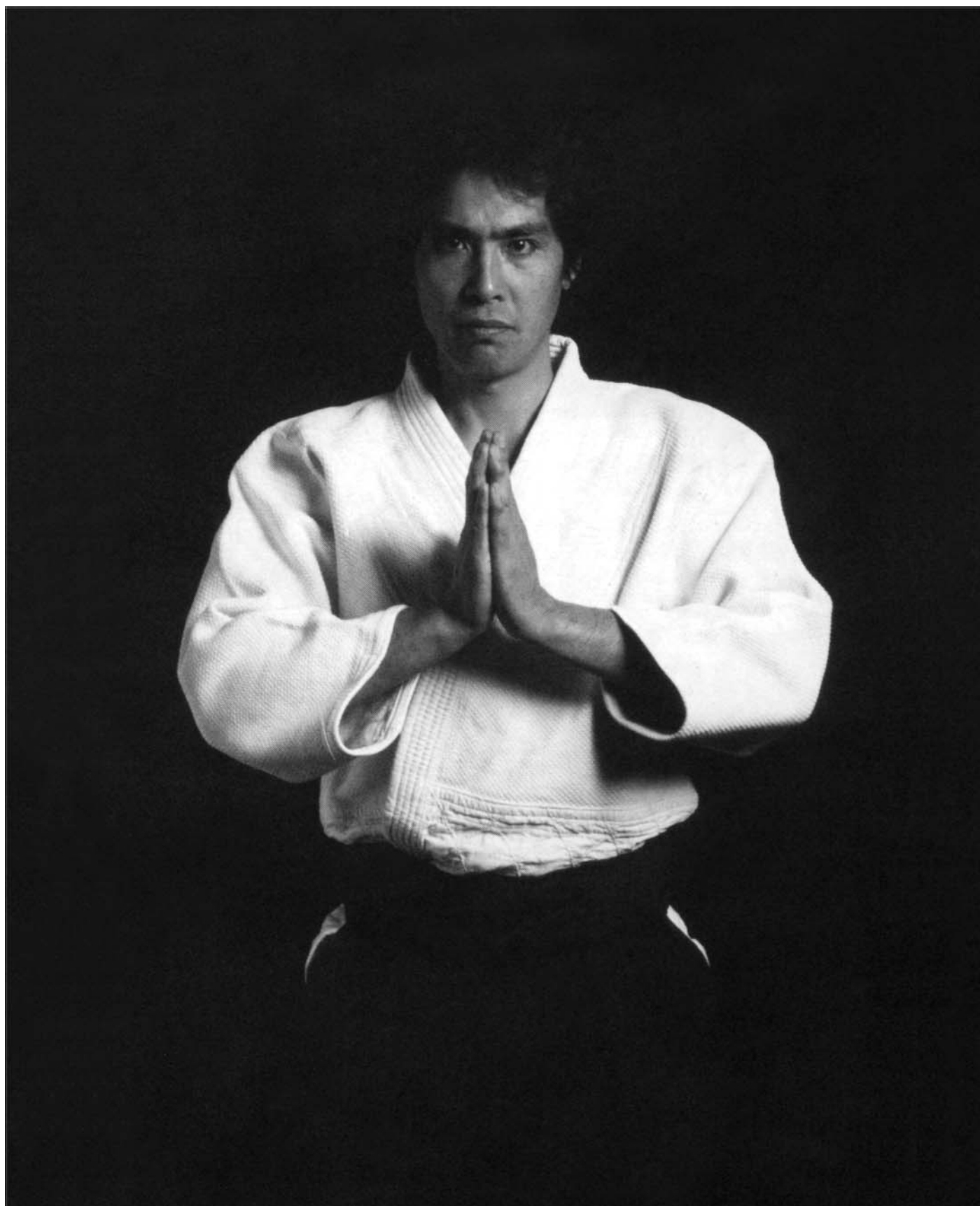

Slike gore:

Tora ispred dođoa u Ivami (Iwama)

Morihiro Saito Sensei, 9.dan. Kangeiko, hladni trening u prirodi, 1994. god.

合気道

Slika:

Jodi Fudimoto (Yoji Fujimoto) Šihan 7.dan, Milano 1990. god.

Intervju je vođen u dođou Renshinkan škole na Old Hilu, neposredno nakon časa šihana V. Smita, 10. juna 2004.god.

Intervju: William Smith Sensei

preveo sa engleskog: Branimir Putnik

Počeci

Šihan Smit (u daljem tekstu Sensei) je rođen u centru Birminghama 1. jula 1929. Živeo je „u dvorištu“ u kraju koji je bio „surov, ali to tada nismo znali“, u predratnoj kući sa jednim dvorišnim WC-om koji su delile tri kuće. Najmlađi je od šestoro braće i sestara; pohađao je školu pri crkvi „St. Tomas“ (koja je kasnije bombardovana), gde je i pevao u horu. Sa 11 godina je, kao i mnogi njegovi vršnjaci, evakuisan na selo da bi izbegao nemačko bombardovanje. U Bromsgrou (Bromsgrove) je boravio kod g. Rolanda, sekretara lokalnog fudbalskog kluba, gde se mladi g. Smit pokazao kao vešt pomoćnik, oduševljen sportom. Međutim, njegovom ocu su nedostajala deca, razaslata na razne strane zemlje (u to vreme je bilo znatno teže nego danas putovati i održavati komunikaciju), pa ih je vratio kući u Birmingham. Njihova kuća je bombardovana, ali su Sensei i njegova porodica preživeli, sakrivši se, zajedno sa mnogim komšijama, u podrum. Nažalost, Senseijev stariji brat je poginuo u ratu. Ostavši bez kuće, porodica Smit je jedno vreme spavala po crkvenim holovima, dok

Dana 24. avgusta 2006. umro je William Smith Šihan, 6.dan. Bio je Tehnički direktor United Kingdom Aikikaia (UKA), glavni instruktor British Aikido Boarda i tehnički direktor Aikido federacije Srbije - Aikikai Srbije.

se nisu smestili na Crnoj Zemlji, na mestu gde je Senseijeva sadašnja kuća, koju je izgradio blizu Renshinkana. Pomagao im je Deda Sem, čovek koji je sa Senseijevim ocem radio na baržama tokom „Dana D“ i koji nije imao svoju porodicu. Ovog čoveka su svi smatrali članom porodice Smit, a to je osećaj koji je poznat i mnogim Senseijevim učenicima. Ali, bez tekuće vode, gasa ili struje, vremena su bila teška, Senseijeva majka je kuvala na otvorenoj vatri.

Bombardovanje svoje kuće u Birminghamu Sensei danas opisuje kao „najsrećniju okolnost u životu“ jer ga je, zahvaljujući tome, sudbina spojila sa gđom Smit, koju je upoznao kada su oboje imali po 14 godina (godinu dana pre završetka rata). Venčali su se u 21. i ostali odani jedno drugom do današnjeg dana.

Sensei, koliko znam, trenirali ste boks pre aikidoa?

Pa, svi u porodici su bili bokseri. Sećam se da je svuda po kući bilo rukavica i džakova. Moj deda po majci i ujak bili su prilično poznati bokseri. Deda je u 34. godini umro

od dijabetesa, neporažen. Bilo je i vojnih šampiona u porodici, a i moja braća su boksovala. Mislim da je i moj otac boksovao za novac, u vreme krize, kako bi izdržavao porodicu. Uz boks sam odrastao; svi smo imali navučene rukavice.

U 16. godini trebalo je da me profesionalno obučava pripadnik bristolske vojne policije – g. Čilkot (Chilcott). Ali, (buduća) gđa Smit me je molila da odustanem od toga, što sam i uradio. To je duže vreme bio uzrok trvenja između nje i moje majke!

Kada i gde ste prvi put počeli da učite aikido?

Imao sam 32 godine, ali sam već radio kao instruktor fizičkih vežbi i bavio se mnogim sportovima. Prvo mesto na kom sam vežbao bio je Koventri Roud (Coventry Road), sa g. Ralfom Reynoldsom (Ralph Reynolds). On mi je i danas dobar prijatelj i zove me svake nedelje. Više je bilo u njegovoj priči, nego u onome što smo radili: „harmonija, način života, bez mržnje, bez osvete, ljubomore i laži“, što mi se dopadalo. To se poklapalo sa načinom života koji sam živeo uz crkvu. Dođo je bio u užoj gradskoj zoni, a posle treninga bismo odlazili u obližnji pub u kome je gotovo svake večeri bilo tuče, mada mi, kao aikidoke, nismo u njoj učestvovali.

Prvi Japanac koga sam sreo bio je čovek po imenu g. Nakazano, koji je došao iz Pariza da održi nekoliko kurseva. To je bilo, otprilike, 1962, kada sam ja počinjao. Ali, pre nego što je Čiba sensei došao, 1966/67, bili smo vrlo daleko od suštine aikidoa. Nažalost, g. Reynolds i g. Čiba su se gadno posvađali. Moj prijatelj g. Bašel i ja smo želeli da nastavimo

da treniramo sa Čibom (tada je tek dobio 5.dan), jer je razlika između onoga što je radio on i onoga što smo mi radili bila kao između neba i zemlje, pa smo otišli kod g. Reynoldsa da nam da svoj blagoslov. U stvari, prodao nam je i nešto strunjača, tako da smo mogli da počnemo da vežbamo na Vest Hitu (West Heath), u jednoj od zgrada Majkla Kedberija (Michael Cadbury – osnivač čuvene fabrike čokolade) koju je poklonio gradu. Počeli smo tamo da treniramo 1968. To nam je bio prvi dođo i još ga uvek imamo, g. Duras (Douras) upravo vodi trening. To je vrlo lepo mesto, i Čiba sensei je tamo podučavao.

Tamo smo podučavali, ali zbog situacije – jedva da je bilo dan zvanja u zemlji, samo dva, mislim – počeli smo da podučavamo prerano, i neki od nas su stekli loše navike. Ali, većina nas je, ukoliko smo bili posvećeni radu, shvatila šta radimo i krenula ka tome, kroz letnje škole i seminare.

Možete li ispričati nešto o svom instruktoru senseiju Čibi?

Mislim da je g. Kotije (Cottier), moj veliki prijatelj, rekao da je Čiba imao 3 godine da sve organizuje.

Ali, on je boravio ovde 10 godina, pri čemu je veći deo tog vremena proveo bez porodice, žene i deteta, pa je bio vrlo posvećen poslu i uradio je puno dobrih stvari. Nažalost, Istok i Zapad se nisu uvek najbolje razumevali i, iako su svi radili najvrednije što su mogli, uspeh je bio... kako da to kažem a da sam sebi ne protivurečim – on je okupio nekoliko dobrih učenika, posvećenih aikidou koliko i on sam, ali Istok i Zapad se nikada nisu slagali koliko je trebalo.

Da li je on zaista bio tako strog učitelj?

Da, ali je i prema sebi bio isto toliko strog kao i prema nama. Bio je vrlo predan. Svaki dan je živeo, disao i jeo aikido. Nije imao vremena za odmore i jedina prava relaksacija bila mu je odlazak u pub sa nama nakon treninga. Ali, tokom godina više puta je odsedao kod mene, jeli smo i pili zajedno i vodili neke vrlo značajne razgovore. Prijatno je bilo provoditi vreme s njim. Uvek je pokazivao interesovanje za aikido i svoje učenike. On spada u vrlo retku grupu ljudi, kako g. Kotije kaže – on više pripada 17. veku nego današnjem vremenu. Pravi je Japanac, u svakom smislu, po ponašanju, kulturi... ljudi poput njega će održavati njegovu kulturu živom jer, kao i naša, ona brzo umire, a ljudi poput mene čuvaće našu, nadam se. Sve vreme pokušavamo da jedni druge razumemo.

Da li biste istakli još nekoga iz tog ranog perioda bavljenja aikidom?

G. Bašel¹, kad smo počinjali. Nismo nameravali da osnivamo asocijaciju. Išli smo na kurseve kod Čibe i prenosili drugima ono što

¹ G. Bašel (Bushell) više ne trenira, g. Džons je trenutno prvi čovek UKA, 6. dan so Hombu, šidojin. Sin šihana Smita, Filip Smit, 6. dan so Hombu, šidojin, podučava odrasle i decu u Renshinkanu i predstavnik je UKA u BAB. Aikidom je počeo da se bavi u 8. godini. G. Roberts je generalni sekretar svih klubova UKA i glavni kontakt sa Hombu dođom.

Slika dole:

sa seminara u Zemunu, 28-30. juna 2002. god.

smo videli ali, naravno, videli smo to na različite načine. Ljudi su nam dolazili radi tog komadića znanja koji smo posedovali i tako je to krenulo. Dakle, imam da zahvalim g. Bašelu, a i g. Džons (Jones) je rano počeo, i oduvek je uz mene. G. Duras i g. Vilks (Wilks) su uz mene 30 godina, Alan Roberts i, naravno, moj sin². Uvek, baš uvek, on mi je bio podrška. Na početku mu je rečeno da nikada neće morati da polaže ispite, samo je želeo da bude jedan od prisutnih momaka, i uvek je i bio. Svi su oni bili od ogromne pomoći. Ima i nekih ljudi koji više ne vežbaju; jedan od mojih najboljih prijatelja je Irac Pet Erlej (Pat Earley), ali zbog okolnosti - posla, putovanja, više ne trenira. On je veliki prijatelj, i živi životom aikidoa iako ne vežba. Drži se principa aikidoa: bez ljubomore, mržnje ili osvete. Radi sa g. Estonom (Aston), takođe dobrim prijateljem. Njih dvojica su se upoznali na treninzima i zajedno otpočeli posao. Dug put su prešli zajedno, sve kroz aikido.

Da li Vam je, sve ove godine, bilo teško da nastavite sa vežbanjem

uz posao i druge obaveze?

Dok sam vodio posao (kao partner u mesari) bilo je teško, ali je Čiba, začudo, imao razumevanja za to. Niste mogli uvek uzeti slobodne dane, pa iako sam prisustvovao većini letnjih škola, mogao sam da ostanem samo po nekoliko dana. Bio sam vrlo zahvalan Čibi na razumevanju i uvek sam pokušavao da prisustvujem svim seminarima, koliko god sam mogao.

Nakon Čibinog povratka u Japan i, potom, odlaska u Ameriku, zamolio nas je da ostanemo sa senseijem Kanecukom (Kanetsuka) i BAF, i tako smo i uradili, sve dok nas Čiba nije savetovao da se odvojimo i osnujemo svoje udruženje.

Da razjasnimo, na osnovu onoga što ste mi ranije rekli: Čiba sensei je osnovao Aikikai Velike Britanije (AGB - Aikiai of Great Britain), čiji je deo i Vest Midlands Aikikai (West Midlands Aikikai). Kasnije je AGB postao Britanska aikido federacija (tehnički direktor je Minoru Kanecuka, 7. dan Hombu), a UKA je formiran od WMA i drugih klubova.

va. Britanski Aikikai je formiran kasnije od klubova u UKA koji su želeli da ostanu direktno pod senseijem Čibom.

Tako je, desilo se sledeće: Kanecuka je u Londonu bio Čibin učenik Japanac, i kada je Čiba otišao, ostavio je Kanecuku kao svog naslednika. Kanecuka je našao sopstveni put, malo drugačiji, pa je, nažalost, opet došlo do konfrontacije. Mi smo pokušali da nađemo način da se uklopimo, ali smo, na kraju, odlučili da odemo... uz Čibinu pomoć. Moji učenici i ja smo, kao i svi ovi ljudi koje sam pomenuo, uvek bili pod Hombu dođom, nikad ga nismo napuštali. To je bila Čibina želja i tako je i bilo (što će dovesti do dvojnog priznavanja od strane IAF, po prvi put). Sada imamo klubove u Srbiji, Grčkoj i Australiji.

Održali ste kontakt sa Hombu dođom; na primer, Kobajaši (Kobayashi) sensei je gostovao na prošlogodišnjoj letnjoj školi?

Da, naravno, Japan je kolevka, odatle je sve krenulo. Ko zna šta je O Senseiju bilo na umu dok je

² Radi se o Filipu Smitu (Philip Smith) senseju 6.dan.

stvarao aikido, a što mu je bilo vrlo teško da prenese? Mi to pokušavamo da radimo, da prenesemo jedan način života, uvek vežbajući sa ljubaznošću... da li smo to postigli? Mislím da na neki način jesmo, ali ljudi za takvu posvećenost danas nemaju vremena kao ranije. Toliko stvari se mora uraditi tokom dana. Na primer, kada sam ja počinjao, bilo je nekoliko televizijskih kanala ili kuglana, a u noćnom klubu nikada nisam bio! A sada ljudi izlaze kada se mi vraćamo kući, u 11 – 12 uveče, a u krevetu ostaju do 11 – 12 ujutru. Savremen način života je veoma težak za aikidoku, jer morate biti vrlo disciplinovani. Disciplina se uči na strunjačama – dođo je kao crkva. Oduvek sam bio religiozan, kao i moja supruga, i te bi stvari trebalo posmatrati na isti način. Treba poštovati ljude, puno ih je dobrih, ali život, jednostavno, nije isti kao ranije.

Imate li neke želje vezane za UKA ili, uopšte, za budućnost aikidoa?

Nadam se da će se nastaviti ovim putem. Bojim se da nas zbog BAB³, koja mnoge stvari ostavlja nerešene, čeka dug put do ujedinjenja. Osećam da je jedinstvo sa Japancima i Hombu dođom jedini pravi put u budućnost, gde bi trebalo da postoji neka vrsta jednoobraznog treninga. Jer, trenutno vidimo šta sve ljudi nazivaju aikidom, ali to je vrlo daleko od njegovog stvarnog značenja, kako ja vidim. Ne želim da generalizujem, jer i izvan Aikikaija ima nekoliko sjajnih aikidoka, ali, sa druge strane, ima ih mnogo više koji vežbaju užasan aikido, i koji ne neguju ni kulturu, ni poštovanje ni, iznad svega, etikeci-

ju. To je najvažniji oblik samodiscipline. Viđao sam ljude koji piju na strunjačama, u toalet idu bez cipela, ne pitaju učitelja smeju li stupiti na tatami ili ne, i sl. Oni se rukovode jedino sopstvenim zadovoljstvom, a toga u aikidou ne sme biti. Morate pokazati poštovanje, ono je temelj i zaostavština.

Što se veze sa Hombuom tiče – slično je kao sa sportovima koji su izmišljeni na raznim krajevima sveta. Boks je nastao u drevnoj Olimpiji, održao se do danas, menjajući se znatno. „Plemenitu veštinu samoodbrane“ predstavio je Engleskoj lord Lonsdejl (Lonsdale), a odavde se raširila svuda po svetu,

slično kao i kriket. Engleska je zemlja porekla, iako nas sada stalno tuku. (osmehuje se)

Pitao bih Vas o dva odlikovanja koja su Vam nedavno dodeljena: MBE⁴ 2002, i titula šihan, 2003.

Oba su bila veliko iznenađenje. Što se tiče MBE, celog života sam bio rojalista, pa je upoznati kraljicu i dobiti odlikovanje za umetnost koju volim i koja je veliki deo mog života, i života cele moje porodice, bila zaista predivna stvar. Video sam kraljicu, sa gđom Smit, Filipom i

Dajen (Senseijeva deca), rukovao sam se s njom. Pitala me je tako mnogo o aikidou. Ona zna za aikido! Iako je bilo 100 zvanica tog dana, sa svakim je pričala o onome zbog čega je bio pozvan. Očigledno, ona je vrlo odlučna dama i, takođe, vrlo posvećena dama, u onom značenju o kome smo govorili. Posvećena svojoj kulturi i svojim podanicima.

Zvanje šihana je bilo iznenađenje. Mislím da je g. Roberts, moj veliki prijatelj i sekretar UKA, bio inicijator. Bilo je i drugih aikidoka koji su podržali promociju.

Titula šihana bila je predlog aikidoka, a odlikovanje MBE predlog ljudi kao što je moj doktor, gradonačelnik Birmingema, koji mi je poklonio statuu samuraja za 40 godina podučavanja sugrađana.

Da li biste rekli nešto o svojoj porodici i aikidou?

Filip trenira od 8. godine, posvećeno i trudeći se koliko god mu to dozvoljava porodični život. Moja supruga je bila uz mene u svemu što sam radio, podržavala me je u svemu što sam želeo da uradim, iako ne razumevajući uvek sve u potpunosti. I moja ćerka me je podržavala, cela moja familija, moji rođaci i sestre i ponose se mnome. Ja sam vrlo srećan čovek, a to što u ovim godinama još podučavam, čini me još srećnijim. Kao što vidite, oduvek smo bili vrlo bliski kao porodica, tako da srećno starimo zajedno.

Porodica Vam je, očigledno, veoma važna. Pomenuli ste ranije da ste u UKA pokušali da stvorite aikido koji bi bio kompatibilan sa porodičnim životom.

³ BAB (British Aikido Board) je organizacija pod čijim se okriljem nalaze aikido asocijacije u Velikoj Britaniji i priznata je od strane vlade. Ona zastupa i osigurava većinu britanskih aikido organizacija. Nedavno je bila umešana u kontroverzno priznavanje novijih britanskih instruktora aikidoa.

⁴ MBE – Member of the British Empire, jeste odlikovanje koje dodeljuje kraljevska porodica, slično priznanju viteštva. Tradicionalno se obično poklanja za vernu službu, npr. pripadnicima oružanih snaga, Forin ofisa i sl. U novije vreme dodeljuje se i “običnim” ljudima za izuzetne doprinose.

Tačno, ali ne samo ja: g. Džons i svi seniori – g. Hejvud (Haywood), g. Barous (Burrows), g. Bredi (Brady) – svi su oni porodični ljudi, radni ljudi i odlične aikidoke. Svi šidoini pokušavaju da osmisle takve treninge koji bi se uklopili u porodični život, koliko god je moguće. Naravno, kada ste instruktor, imate i obaveze kao učitelj, koje su ponekad u sukobu sa porodičnim obavezama. Tada morate biti spremni na velike žrtve, ali svi mi pokušavamo da to uskladimo. Ovog vikenda, na primer, podučavam na jutarnjem kursu UKA, a nakon toga idem na ručak povodom 60. rođendana žene jednog učenika. Znam je već 30 godina.

Da li je na neki način aikido uticao na Vaš život ili na Vašu ličnost?

Učinio me je boljom osobom, u to nema sumnje. Ja sam srećan čovek, jer moja supruga i ja pripadamo metodističkoj crkvi ceo život. Stvari koje u aikidou učimo i vežbamo praktično su iste one koje smatramo vrednim i u našem religioznom osećanju. Tu nema kontradiktornosti, mi nismo nikakvi verski fanatici, volimo večernje izlaske i slične stvari. Principi su isti.

Imate li neku posebnu filozofiju vezanu za treniranje aikidoa?

Ne... ako imate poštovanja prema drugima i prema sebi, onda morate da odgovarate samo jednoj osobi. A to ste vi sami. Recite sebi: „Da li ću preskočiti trening iz ovog ili onog razloga? Da li to tražim izgovor jer se osećam pomalo umorno, ili odustajem iz nekog istinskog razloga?“ Mora postojati predanost. Bez nje nema ni zadovoljstva ni postignuća. Možete uspeti jedino ako ste posvećeni i ako radite ono što morate. Neki ljudi moraju raditi manje, a drugi više da bi prošli ispite ili postigli nešto drugo, ali lestve postoje da biste se uz njih popeli, zbog

vas samih i zbog drugih. Ne možete naterati druge da vas poštuju, ukoliko sami sebe ne poštuju.

Rekli ste ranije da ne razumete uvek, ili ne volite, kada ljudi govore o duhovnoj strani aikidoa?

Da, neki ljudi mogu sedeti ispod vodopada, ili buljiti u plamen sveće i u tome nalaziti nekakvo zadovoljstvo. Sad, ne znam da li je to zato što sam ja čovek od akcije ili što sam bio sportski nastrojen celog života – mogu to da radim, ne čini me nervoznim, ali mi ne donosi ni približno onoliko zadovoljstva koliko imam kada vidim da učenici napreduju zato što sam naporno radio sa njima. Nema uvek uspeha, nekada učenici odu iz bilo kog razloga, ali kada ga ima, to je moje zadovoljstvo i ispunjenje. Ne samo u aikidou, naravno, već i u porodičnom životu. Unuk mi se ženi i ako mogu da mu pomognem na bilo koji način, to će mi doneti ogromno zadovoljstvo.

Bez hipnotizma ili sličnih stvari – mislim da je to otišlo malo predaleko.

Da li ste zadovoljni što ste jedan od upravnika prilično velike organizacije?

Da, vrlo sam srećan zbog toga. G. Džons, g. Roberts i drugi vode računa o većini stvari. Sedim na sastancima, ali uglavnom samo podučavam četiri puta nedeljno (u Renshinkanu), što mi savršeno odgovara. Podučavam, takođe, na seminarima i sl.

Mogu li Vas pitati o nekoliko tehničkih aspekata aikidoa?

Pa, ne možeš pobeći od onoga što jesi, kako god da to posmatramo. Neki ljudi aikidou pristupaju agresivnije, drugi, opet, ležernije; ne možete se boriti protiv svoje prirode.

Ono si što si, a takav si zbog onoga što uradiš u 9 od 10 slučajeva, mada ulogu igraju i porodični život i vas-pitanje.

Dakle, kako gledam na tehničku stranu aikidoa? Svaki put kada gledam šihane iz Hombu dođoa, radim ono što pokazuju. Uvek, zaista uvek pokušavam da ostanem na osnovama, kako je nešto rođeno, ali, naravno, otkrivam da je neki način izvođenja *irimi nagea* lakši nego neki drugi, a nekada osećam da su neke osnovne tehnike pomalo teške. Tada moram više da radim. Kao i kada sam počinjao, morao sam naporno da radim na svojoj levoj strani, jer, budući da sam bio instruktor za fizičke vežbe, razvio sam bolje desnu stranu tela.

Želite li da kažete nešto o ukemiju?

To je, verovatno, najteži aspekt aikidoa. Kontakt. Neki ljudi mogu uraditi jednu tehniku, ali drugi mogu izvesti tri ili četiri tehnike bez problema. Isto je sa ukemijem. Neki ljudi mogu uraditi jedan ukemi, ali ako tražite da urade nekoliko vezanih ukemija, suočiće se sa velikim problemom. Kritična tačka je kontakt između torija i ukea. On se razlikuje od ukea do ukea, pa čak varira i kod jednog istog učenika. U zavisnosti od dnevnih događaja, mentalnog stava, umora, napora, izgleda – šta god da je razlog, kontakt nije uvek isti. Imati otvoren um, biti opušten, pokušavati i raditi zajednički. Trudi se i budi deo torija, budi deo svog partnera.

Mogu li Vas pitati o odnosu između oružja i prazne šake? To je, izgleda, Vaša specijalnost.

Neko vreme sam mislio da vežbamo na pogrešan način, jer je aikido nastao iz rada sa oružjem.

O Sensei je bio sjajan u rukova-

nju kopljem, mačem i štapom i ceo je aikido baziran na tome. Aikido je najmlađa borilačka veština. Kada vežbamo, počinjemo od držanja za zglob, što je vrlo nepraktično za samoodbranu; ali na taj način je aikido rođen. Držite napadačev zglob kako biste ga sprečili da izvuče mač, da biste se spasli, ali kada vežbamo aikido, napadač je osoba koja drži zglob. Dakle, prilično je teško razgraničiti to u glavi. Ali, ako o oružju – maču ili štapu, svejedno – mislite kao o produžetku ruke i ako je vaš *ma-ai* dobar, iz toga izvlačite puno koristi. Staložen um, posebno kada je napad dobar, ispravan *shomen uchi* i sl., odgovarajuća ekstenzija ruku, donose puno koristi.

Ma-ai je, po vašem mišljenju, glavni princip u aikidou?

Ma-ai imate u svakom segmentu života, to je najvažnije. Govorio sam o boksu, fudbalu, kriketu. Svuda je isto. U kriketu, *ma-ai* postoji između igrača i lopte, u fudbalu takođe. U boksu je važan domašaj.

Morate sebi obezbediti vreme, a ono može biti i delić sekunde i mnogo duži period. *Ma-ai* je povezan i sa tajmingom i sa razdaljinom. Čuli ste za ljude koji su spasli decu zgrabivši ih ispred automobila – njihov *ma-ai* mora biti blizak i fizički i mentalno. *Ma-ai* je vrlo važan za aikido, ali i za svakodnevni život. On označava bliskost, odnosno udaljenost, i može biti fizički ili mentalni. Možete ga naći i u braku, jer su supružnici mentalno bliski, a što više nekoga volite, više i brinete o njemu, ali imate i više radosti. Važno je to zapamtiti. Ili, kada čujete nekoga da kaže: „Klonim se tog tipa, ne sviđa mi se“, to je ista stvar.

Šta je sa kijem ili kokyuom?

To dolazi prirodno, kroz vežbu. Kao mladić sam vrlo brzo to shvatio. Moj otac je zidao zid, pri čemu je izgledao vrlo ležerno. On je zidao spoljnu stranu zida, a ja unutrašnju, što je grublji posao, dok je on trebalo samo da prati unutrašnji deo. Izgledalo mi je da radi veoma sporo, pa sam mislio da ću lako držati korak s njim, ali sam imao velikih teškoća jer sam radio „na snagu“, dok je on bio opušten. Ili, pogledajte čoveka koji vešto koristi šrafciğer, na primer, električara koji priča dok radi. Sve je to ki, opuštenost i koordinacija u poslu koji obavljate. Ja se umorim dok počistim dvorište ispred kuće, ali čistači ulica to mogu da rade po ceo dan! Sve dolazi kroz praksu, šta god da radite. Stare drvoseče, putujući trgovci – svi oni mogu tako da rade jer su to vežbali celog života, i njihova koordinacija uma i tela je ista kao u aikidou.

Atemi?

Kada sam ja počinjao, oni su bili veliki deo aikidoda, i verujem da su još uvek važni. Kada vežbate sa učenicom i pri tome ga malo čušnete tu i tamo, to je da bi on nešto shvatio. Kao uke, ne treba da udarite i ostanete da stojite kao kip. U uličnim tučama se razmeni možda i na desetine udaraca. Atemiji su vrlo važni jer nam pomažu da shvatimo da uvek moramo biti spremni da se branimo. Treba biti usredsređen, ne stojati statično, pažnja mora biti fleksibilna. Nažalost, to se zanemaruje. Nemojte udarati partnera da biste se pravili pametni, već da biste mu pokazali da treba da usmeri svoju pažnju na jedno ili drugo mesto.

Suwari-waza?

U početku, nismo je uopšte vežbali. Nismo znali za to dok se

nije pojavio Čiba. Tada smo otkrili da je to vrlo teško. Mnogima je to teško padalo, i za gležnjeve i za kolena. Verujem da bi uz *suwari-wazu* trebalo da postoje neke jednostavne vežbe koje bi učile kako se treba okretati na kolenima kad radimo *uchi kaiten nage*, *irimi nage*, pre nego što počnemo da kolena koristimo za neke mnogo energičnije pokrete. Kolena i laktovi su najvažniji u aikidou, ali se i lako povređuju. Iskusio sam povrede tokom godina, stradaju uglavnom kolena a to je zato što osoba nije adekvatno pripremana od početka. Treba početi sa jednostavnim vežbama, kako bi se ljudi postepeno dovodili u formu.

Video sam i puno operacija kolena, koje su onemogućile neke zaista dobre momke da treniraju dalje; to je tužno, a moglo bi se izbeći. Sećam se kako je moj dobar prijatelj g. Kotije, kome su kolena u jednom stanju, otišao kod specijaliste da bi mu ih izlečio. Doktor je pitao: „Na šta mislite kad kažete hodanje na kolenima, pokažite mi.“ Ovaj mu je demonstrirao, a specijalista je povikao: „Jeste li vi ljudi?! Radite na kolenima takve stvari!“ Dakle, to nije baš prirodno, posebno za ne-japance. Mnogi Japanci sa visokim zvanjem su mi rekli da se nikada ne kleči sa dugim mačem zadenutim za pojas, već ga uvek treba izvaditi. Ali, onda, tu su ljudi poput Čibe koji je veoma posvećen *Iaiju* i koji puno vežba sa mačem zadenutim za obi, tako da je to jedna od tema o kojoj se može diskutovati.

Možete li reći nešto o Vašim putovanjima u Japan?

Prvi put sam boravio u Japanu sa suprugom 1984. Tada sam bio kongresmen IAF⁵-a, po Čibinoj pre-

⁵ IAF – International Aikido Federation (Međunarodna aikido federacija) je međunarodna organizacija pod čijim se okriljem nalaze priznate nacionalne aikido organizacije celog sveta.

poruci. Čuvam i pozivno pismo od došua; međutim, kongres se sporo odvijao, a i rezultati su bili mršavi. Međunarodna aikido federacija je velika organizacija, iako njena snaga nije uvek uočljiva. Moj dobar prijatelj g. Goldsbari (Goldsbury), koji je bio generalni sekretar BAF, sada je generalni sekretar IAF. Upoznao sam mnoge japanske učitelje koji su kod mene odsedali. Upoznali smo i senseija Sekiju (Sekiya), Čibinog tasta, bili smo kod njega i sjajno se proveli.

Drugi put sam išao sa Filipom, povodom priznavanja UKA, 1988. Oba puta nas je vrlo toplo dočekaio došu lično – tada je došu bio Vaka sensei (Waka sensei⁶). On je u mom domu boravio tokom letnje škole 1992. Imamo dobre odnose sa Hombu dođom, kao i sa sekretarom g. Tanijem, zbog čega smo vrlo srećni.

Dok sam boravio u Japanu sa Filipom, obišli smo Tanabe i O Senseijevu rodnu kuću gde se nalazi i spomenik O Senseiju. Do mesta se putuje vozom oko 8 sati. Odseli smo u tradicionalnom japanskom hotelu. Tada se održavao i veliki festival posvećen O Senseiju, sa aikido treninzima i vatrometom, i privatnom plažom. Družili smo se sa raznim japanskim instruktorima koje smo upoznali. Asai, Jamada i Fudžita sensei učinili su naš boravak tamo vrlo prijatnim. Jedna od najlepših stvari bio je razgovor sa senseijem Arikavom (Arikawa), koji, kako smo čuli, nije uvek želeo da priča sa strancima. Jednom smo, stajavši u holu hotela, slučajno sreli pokojnog došua, koji je baš tada naišao sišavši niz stepenište. Upoznao sam ga ranije, ali sam tada bio samo jedan od članova grupe koja mu je bila pred-

stavljena. Naklonili smo se i pozdravili, i tek što je on izašao, u hodnik se, trčeći, vratilo nekoliko njegovih učenika rekavši nam da pođemo sa njima. Ušli smo u minibus; ispostavilo se da je to bila poseta O Senseijevom grobu. Došu je govorio neke molitve, nakon čega je sledila ceremonija. To je bilo veliko iskustvo, jedan od najvažnijih događaja u mom životu. Vratili su nas nazad u hotel, a ja sam zahvalio došuu na ljubaznosti. Bio je to divan čovek.

Da li biste želeli još nešto da dodate, sensei, o aikidou ili svom životu?

Ne, mislim da smo sve dobro pretresli. Priredili ste mi veliko zadovoljstvo. Volim da srećem mlade ljude. U ovim mojim godinama, ima perioda kada dođem u dođu a nije mi baš do vežbanja, ali se nekako nateram. Onda sretnem ljude koji imaju dvadeset ili dvadesetijednu godinu, kao i ti, koji mi iskreno pomažu da uradim ono što želim. Oni postaju deo mene, ali to nije kao kad bih ja rekao „Skoči!“, a oni pitali „Koliko visoko?“ Oni postaju deo mene, stapajući se sa mnom, i tad otkrijem kako mogu da vežbam iako mi nije ni do čega osim do ležanja. Izvrsno!

Veliko hvala šihanu Smitu što je odvojio vreme da odgovori na ova pitanja i da podeli sa nama tako veliki deo svog života i svog znanja.

Ovaj intervju je objavljen na sajtu Ren Shin Kan Martial Arts Centre. 14. marta 2005. godine.

⁶Waka sensei je je nadimak Moriteru Ueshibe, drugog došua ali ovde se očigledno misli na Kissomaru Ueshibu, waka znači sin na japanskom. (prim. prev.).

Tradicionalni japanski dojo

Da biste počeli vežbati bilo koju veštinu u japanskom dođou (dojo), morate biti prvo prihvaćeni od strane Senseia (učitelja) te škole. Stoga, morate prvo kontaktirati njega. Vaš prvi kontakt sa učiteljem može izgledati šokantno za vas. Istina je da vi dolazite kod učitelja a ne on kod vas. Šok za vas može biti i način na koji on vodi svoj dođo.

Kao početnik mislite da je dođo samo još jedna japanska reč za školu borilačkih veština. To je veoma daleko od istine. Ono što morate imati u glavi je to da dođo nije škola, i da je njegova svrha veoma različita od obične škole. Aikido dođo je prvenstveno namenjen za razvoj i usavršavanje aikidoa. Vaš učitelj ima tu obavezu da vas uči onako kako ga je učio njegov učitelj. Takođe, učitelj nije pod obavezom da primi nove učenike niti vas. Morate se dokazati da ste vredni njegove pažnje i truda, jer ako vas učitelj prihvati za svog učenika, znajte da je to velika čast za vas, jer on oseća ili smatra da je

vaša ličnost važna za dalji razvoj aikidoa.

Kao učenik vi morate posećivati što više časova. Onoliko koliko ste u mogućnosti. Morate biti lojalni vašem učitelju i dođou. Ako želite da posetite neki drugi dođo uvek zatražite dozvolu od vašeg učitelja. Ako on kaže NE, ne pitajte zašto, jer njegovi razlozi su lični a sigurno su za vaše dobro. Razlog može biti da je učenje u drugom dođou štetno po vaš razvoj, ili da su tehnike koje se tamo uče iznad vašeg nivoa, itd.

Dođo treba uvek da bude "mesto" gde ćete ozbiljno proučavati aikido. Kada stupite u bilo koji dođo imajte čist um i obraćajte pažnju na ono što vam učitelj objašnjava ili pokazuje. Svi učenici trebaju da daju sve od sebe i po radu a naročito po disciplini. To znači da svaki student treba da postavi najviše principe samodiscipline za sebe ne samo u dođou već i u svakodnevnom životu. Od starijih učenika se očekuje da budu

uzor mladima. Naročito je važno pravilno sedeti u seizi na početku i kraju časa. Na početku reda sedi uvek učenik sa najvišim zvanjem a potom oni čija su zvanja manja, npr. na početku sedi učenik sa četvrtim kjuom (4kyu) pa potom sa petim itd.

Ako ste kojim slučajem povređeni ili na bilo koji način sprečeni da trenirate a sedite u dođou, tokom treninga je zabranjen bilo kakav oblik komuniciranja sa učenicima koji vežbaju. Ovo se odnosi i na prijatelje i rodbinu koja vas posmatra tokom vašeg treninga. Ako nepoštujete ovo pravilo mnogi učitelji će vas (ili vaše prijatelje) udaljiti iz dođoa. Znajte da je učitelj prva osoba u dođou koja daje instrukcije a ne vi ili bilo ko drugi.

Od prvog momenta kada stupite u dođo, od vas se očekuje da poštujete pravila ponašanja (Reigisoho). Na žalost, mnogi dođoi u kojima se izučavaju druge bori-lačke veštine više ne poštuju pravila ponašanja. Za to postoje mnogi razlozi: ili je instruktor lenj da ih sprovodi, ili se misli da reigisoho nema nikakve veze sa tom veštinom koju vežbaju, ili vlada nezainteresovanost za ovakav pristup bori-lačkim veštinama itd.

Istinski aikidoka želi da svojoj veštini pristupa na ispravan način sa svih strana, a ne samo sa stanovništva tehnika. Ako nešto u aikidou prihvatate od drugog onda to usvojite u potpunosti, bilo kakav drugačiji pristup vodi na pogrešnu stazu.

Ako ste posetili neku drugu bori-lačku školu bez obzira na veštinu koja se vežba u dođou, vi ste

dužni da poštujete pravila ponašanja koja tamo važe.

Naklon

Naklon u aikidou ima veoma specifičnu funkciju, od značenja poštovanja pa sve do prosvetljenja vaše ličnosti. Jedna od prvih lekcija koju učenik (*Deshi* - deši) treba da nauči jeste upravo naklon.

Prvi naklon se izvodi stojeći (*Ritsu-Rei*) kada ulazite u dođo. Naklon nije samo fizički pokret vašeg tela već i mentalni. Pod tim se misli da učeniku kada ulazi u dođo, posle naklona misli budu čiste a um miran i staložen. Naklon mora da se izvede tako da zaista pozitivno utiče na vas - a ne da to bude samo formalni nakon telom.

Drugi naklon je kad želite da vežbate sa partnerom. Ovaj naklon morate uraditi sa velikim poštovanjem prema partneru, um mora biti miran, opušten i čist od negativnih misli. Uz naklon se izgovara ponegde i onegaišimasu (*Onegai-shimasu*) - što u prevodu znači: "Molim te da vežbamo". U nekim školama se izgovara i sledeća rečenica: "Dolazim sa mirnim mislima i nemam nameru da te povredim. Ako se neko od nas i povredi slučajno, između nas trebaju ostati prijateljski odnosi."

Na izlasku iz dođoa se radi naklon za zahvalnost za sve ono što ste naučili toga dana.

Sve ove informacije upotrebite kako biste vaspitali i usavršili svoj duh. Nemojte ih shvatiti kao kruta načela ili još gore, kao neku vrstu naredbe. Prihvatite ih kao deo sebe, jer postoje da bi vas upotpunile i navele na samodisciplinu.

Zapamtite, vi izučavate BORI- LAČKU VEŠTINU (*Bu jutsu*) kao BORI- LAČKI PUT (*Budo*) i ako se ustupi mesto i jednoj negativnoj misli, u čitavom vašem učenju se stvara iskrivljena slika, te se onda dobijeno znanje ne primenjuje za očuvanje mira, već za početak borbe što sigurno nije svrha i ideja aikidoa.

Zgrada Hombu dođoa (hombu inače znači uprava, centrala ili sedište) se nalazi u mirnoj, uskoj ulici u širem centru Tokija u Wakamatsu-cho kvartu. To je trospratna zgrada podignuta pred kraj Morihejevog života, u toku 1968. godine na mestu manje zgrade iste namene. Unutra se, pored drugih prostorija, nalaze i tri sale od kojih najveća (na slici), na drugom spratu, ima približno 200 m². Sale na prvom i trećem spratu su znatno manje.

Slika :

*Aikikai Hombu dođo, 17-18 Wakamatsu Cho, Shinjuku-ku
Tokyo, Japan, maj 2005.*

Dođo kao sveto mesto

Kazuo Čiba sensei, 8.dan

prevela sa engleskog:
Katarina Novaković

Dokle god postoji krov koji nas štiti od kiše, zid koji nas odvaja od spoljašnjeg sveta, patos koji nas štiti od propadanja a i centar koji nas podseća na osnivačevu duboku brigu za blagostanje čovečanstva (njegova obećanje i molitve čine nas zahvalnim i punim razumevanja za njegovo postignuće dato nama u nasleđe u formi puta) - dođo postoji.

Posmatrajući iz različitih uglova, posebno poslovnog, dođo predstavlja nepraktičnu, nerealnu i neracionalnu pojavu. To nije društveni klub, centar za rekreaciju, nije poslovna kompanija ni škola, ni sala za trening kako se rasprostranjeno tretira na zapadu, već je to sveto mesto. To nije mesto koje postoji samo onog časa kada se strunjače polože već je to mesto koje postoji u fizičkom smislu neprekidno - bez obzira na to da li se koristi ili ne.

U poslovnom smislu dođo je gubitak, nešto neostvarivo i nepraktično - ovo može biti često i fatalno u borbi dođoa za svoj opstanak. Ja smatram da je život dođoa zapravo sadržan u tom

nepraktičnom postojanju i da je on odgovarajući obrascu gubitničko-dobitničke svesti.

Normalni ili nenormalni, u našem besciljnom opstanku u ovom kompetitivnom i materijalnom društvu postoji potreba za prostorom koji postoji negde za nešto što je izvan naših čula i realnosti.

Naša velika potreba za dođoom koji negde čeka na nas, prazan i nekorišćen, na nas koji mu se vraćamo svakog dana je ono što mu daje svrsishodnost svetog mesta. To je mesto vakuuma u kome se realnost bazirana na tzv. gubitničko-dobitničkoj svesti kao posledici konflikta i izolacije može neutralisati kroz suprotnost postojanju tj. životu.

Aikido se kao borilačka veština prirodno uči kroz vežbu. Međutim, aspekt tehničkog majstorstva mora biti spolja uravnotežen negiranjem iskustva koje treba manifestovati samo u okviru treninga. Taj paradoks i suprotnost prožimaju vežbače tokom njihovog celokupnog napredovanja.

Reči Lao Cea, drevnog kineskog mislioca prikladne su u ovom razmatranju:

“U potrazi za znanjem, svaki dan nešto je savladano. U potrazi za taoom svaki dan nešto je izgubljeno. Sve manje i manje je urađeno, sve dok se ne postigne ne-delatnost. Kada ništa nije urađeno, ništa nije ostalo ne urađeno. Svet je uređen na principu prepuštanja stvari da se odvijaju svojim tokom. Ne može biti principa ometanja.”

Ultimativni cilj borilačke veštine je poreći potrebu za borilačkom veštinom. Dokle god postoji potreba za borilačkom veštinom, podučavanjem, organizacijom, dođoom, učiteljima, učenicima, itd. - takođe smo i mi neuravnoteženi.

Tehnike mača (bokken - boken) i štapa (jo – do) predstavljaju izuzetno važan i neizostavan deo u proučavanju aikidoa. Sam osnivač Morihej Uešiba je veliki broj kretanja u aikidou preneo iz sistema borenja štapom i mačem. Iako se tehnike sa oružjem ne polažu za učeničke pojaseve, neophodno je predano ih vežbati od prvog dana.

Jo (do) - štap

osnovni elementi tehnika štapom

Saša Obradović

na fotografijama:

Ivana Kovačević 1.dan

Svrha ovog teksta je da vam bude podsetnik u vežbanju i da vam pomogne pri učenju naziva termina vezanih za ovu oblast. Ne možete, nažalost, naučiti tehnike štapa uz pomoć ovog teksta!

U osnovi, elementi štapa su bazirani na podeli Morihiro Saito senseija koja je god-

inama bila najsystematičnije štivo u ovoj oblasti a do kate su do nas dolazile uglavnom zahvaljujući Hiroši Tadi senseiju i njegovim učenicima.

Moguće je, a i vrlo verovatno da drugi japanski učitelji koriste unekoliko drugačiju terminologiju a gotovo je sigurno da bi i nešto drugačija bila podela osnovnih udaraca. Ne dozvolite da vas to zbuni - postoje aikido škole koje se tehnikama štapa uopšte ni ne bave!

1. Telesne tehnike štapom

- ♦JO DORI – (oduzimanje štapa)
- ♦JO DORI – (bacanja štapom, štap je kod torija)

2. Osnovni elementi štapa

Tsuki serija (objašnjenja su data za levi početni stav – hideri kamae)

1. CHOKU TSUKI

- kratki bod štapom. Štap rotira pri kretanju napred oko svoje ose. Šake se ne pomeraju uz štap, uz tsugiashi korak. U zavisnosti od ravni napada: kod Chudan Choku Tsukija (boda u stomak) ruka koja je pozadi zaustavlja se na čvoru pojasa; kod Mune Choku Tsukija (boda u grudi) ruka koja je pozadi zaustavlja se na grudima i kod Jodan Choku Tsukija (boda u rejon glave) ruka koja je pozadi (desna kod levog stava) zaustavlja se pod pazuhom prednje potpuno ispružene uz štap ruke.

2. SHIGOKU TSUKI

- dugački bod štapom, uz tsugiashi (sl.2, levo). Štap rotira pri kretanju napred oko svoje ose. Prednja šaka (leva) hvata vrh štapa i klizi uz rotaciju niz štap, ka zadnjoj šaci. Nakon udarca štap se hitro vraća nazad.

3. KAESHI TSUKI

- “kontra tsuki” – nakon početnog položaja (sl.1), bod je donjim krajem štapa. Šake drže štap palčevima okrenutim jedan ka drugom.

4. USHIRO TSUKI

- tsuki unazad. Postoji varijanta uz kaiten i korak unazad – kaiten kretanje tj. sa promenom stava.

Uchikomi serija (šake drže štap sa palčevima okrenutim na gore)

5. SHOMEN UCHIKOMI

- udarac po glavi pravo napred, slično kao sa mačem, sa korakom napred.

6. RENZOKU UCHIKOMI

- neprekidni, vezani yokomen. Nema prehvata, desni, zatim sa korakom napred levi udarac sa strane po glavi ili vratu.

7. JODAN GAESHI UCHIKOMI

- udarac po glavi sa strane, yokomen sa promenom ruku iznad glave (prehvat nakon položaja na sl.3, desna priđe levoj šaci, okret vrha štapa oko prednjeg, u slučaju na slici levog, ramena sa istovremenim korakom napred.)

Gaeshi serija (šake drže štap palčevima okrenutim jedan ka drugom)

8. GAESHI SHOMEN UCHIKOMI

a) povlačenje tela i štapa unazad, štap pored tela, premeštanje štapa iznad glave, udarac odozgo pravo napred.
b) sve isto samo se štap premešta iza tela sa korakom napred.

9. GAESHI YOKOMEN UCHIKOMI

- kao predhodni udarac, samo sa strane po glavi ili vratu. Varijante kretanja tela takođe a) ili b).

10. CHUDAN GAESHI

- udarac u horizontalnoj ravni, takode zadnjim delom štapa. Varijante kretanja tela a) ili b).

11. GEDAN GAESHI

- udarac u koleno, sa strane. Varijante kretanja tela a) ili b).

12. JODAN GAESHI

a) povlačenje tela i štapa unazad, štap pored tela, napad odozdo u vertikalnoj ravni u bradu, pravo napred.
b) sve isto samo se štap premešta iza tela sa korakom napred.

Katate serija (objašnjenja su za levi početni stav – hideri kamae)

13. KATATE GEDAN GAESHI

- povlačenje štapa unazad, iz vertikalnog položaja štapa udarac sa strane jednom (desnom) rukom i zatim prihvat sa obe iznad glave.

14. KATATE TOMA UCHI

- povlačenje štapa unazad iza glave, štap stoji horizontalno (sl.5), udarac daleko ispred sebe u horizontalnoj ravni, jednom rukom (desnom) sa strane, uz korak desnom nogom napred i prihvat sa obe ruke pored tela sa leve strane.

15. KATATE HACHI NO JI GAESHI

“osmice” sa štapom. Kretanje pri kome štap opisuje putanju koja liči na (八) japanski znak za osam. Štap se drži jednom rukom i prihvata sa obe u haso-no kamae stavu, pored glave.

Slika:

Jodi Fujimoto sensei, 7.dan, 1998.god.

Hasso Gaeshi serija (objašnjenja za desni početni stav – migi kamae)

sl.6

16. HASSO GAESHI

- udarac u vertikalnoj ravni zadnjim delom štapa uz pokret sličan kao 14; uz promenu stava. Štap se zaustavlja vertikalno pored zadnjeg, desnog ramena, haso kamae (sl.6 i 7).

Nakon ovog sledi:

- ◆ HASSO GAESHI MENUCHI, udarac gornjim delom štapa pravo napred, shomen;
- ◆ HASSO GAESHI TSUKI, bod pravo napred. Varijante bez koraka, bod donjim krajem, (choku tsuki) i sa korakom, gornjim krajem štapa, (choku i shigoku tsuki).
- ◆ HASSO GAESHI USHIRO TSUKI, bod unazad. Varijante bez koraka i sa korakom (u oba slučaja bod donjim krajem štapa);
- ◆ HASSO GAESHI USHIRO UCHI, blok unazad gornjim krajem; radi se sa udarcem kaiten.
- ◆ HASSO GAESHI USHIRO HARAI, “čišćenje” nisko unazad; radi se sa udarcem tenkan.

Nagare serija (objašnjenja za desni početni stav – migi kamae)

17. (HIDARI) NAGARE GAESHI UCHI

šomen sa korakom napred; šake skliznu niz štap, blok i kaiten, prehvat i yokomen sa korakom u pravcu iz koga smo došli. Okret je sa na levu stranu.

18. (MIGI) NAGARE GAESHI TSUKI

yokomen sa levom nogom napred (bez prehvata), horizontalni blok i tenkan, prehvat, tsuki. Okret je na desnu stranu.

3. Vežbe u paru sa štapom (KUMI JO)

Vežbe u paru (pogledajte fotografiju na predhodnoj strani) predstavljaju koreografije borbi štapom u kojima se uvežbavaju predhodni udarci, blokovi i kretanja telom (tai sabaki).

Bilo bi ih, zbog složenosti, nemoguće opisati jasno i jednostavno rečima.

4. Kate

- ◆ **kata 17** (broje se samo udarci, bodovi i pojedini prehvati);
- ◆ **kata 31** (broje se svi udarci i prehvati);
- ◆ **jari kata** u paru (kata preneti iz borbe kopljem, jariditsu. Ne radi se sa brojanjem, oko 30 pokreta). Sadrži i elemente koji nisu pobrojani u gornjem pregledu.

sl.7

Kate imaju za cilj, slično kao i kod drugih veština da kroz mini borbu sa zamišljenim partnerom pomognu u sticanju koordinacije i u uvežbavanju povezivanja bodova, udaraca, prehvata i blokova. Obično se izvode iz, za štap osnovnog levog stava, ali se za razliku od tehnika sa mačem mogu izvoditi i iz desnog početnog stava.

5. Aiki Jo Jitsu - kombinacije osnovnih elemenata

TSUKI serija

1. CHOKU TSUKI
2. SHIGOKU TSUKI
3. KAESHI TSUKI
4. USHIRO TSUKI

- ◆ GEDANGAESHI
- ◆ JODANGAESHI
- ◆ TSUKI
- ◆ USHIROTSUKI
 - a) kaiten
 - b) irimi kaiten

UCHIKOMI serija

5. SHOMEN UCHIKOMI
6. RENZOKU UCHIKOMI
7. JODAN GAESHI UCHIKOMI

- ◆ GEDANGAESHI
- ◆ JODANGAESHI
- ◆ TSUKI
- ◆ USHIROTSUKI
 - a) kaiten
 - b) irimi kaiten

GAESHI serija

8. SHOMEN UCHIKOMI
9. YOKOMEN UCHIKOMI
10. CHUDAN GAESHI
11. GEDAN GAESHI
12. JODAN GAESHI

- ◆ GEDANGAESHI
- ◆ JODANGAESHI
- ◆ TSUKI
- ◆ USHIROTSUKI
 - a) kaiten
 - b) irimi kaiten

KATATE serija

13. KATATE GEDAN GAESHI
14. KATATE TOMA UCHI
15. KATATE HACHI NO JI GAESHI

- ◆ GEDANGAESHI
- ◆ JODANGAESHI
- ◆ TSUKI
- ◆ USHIROTSUKI
 - a) kaiten
 - b) irimi kaiten

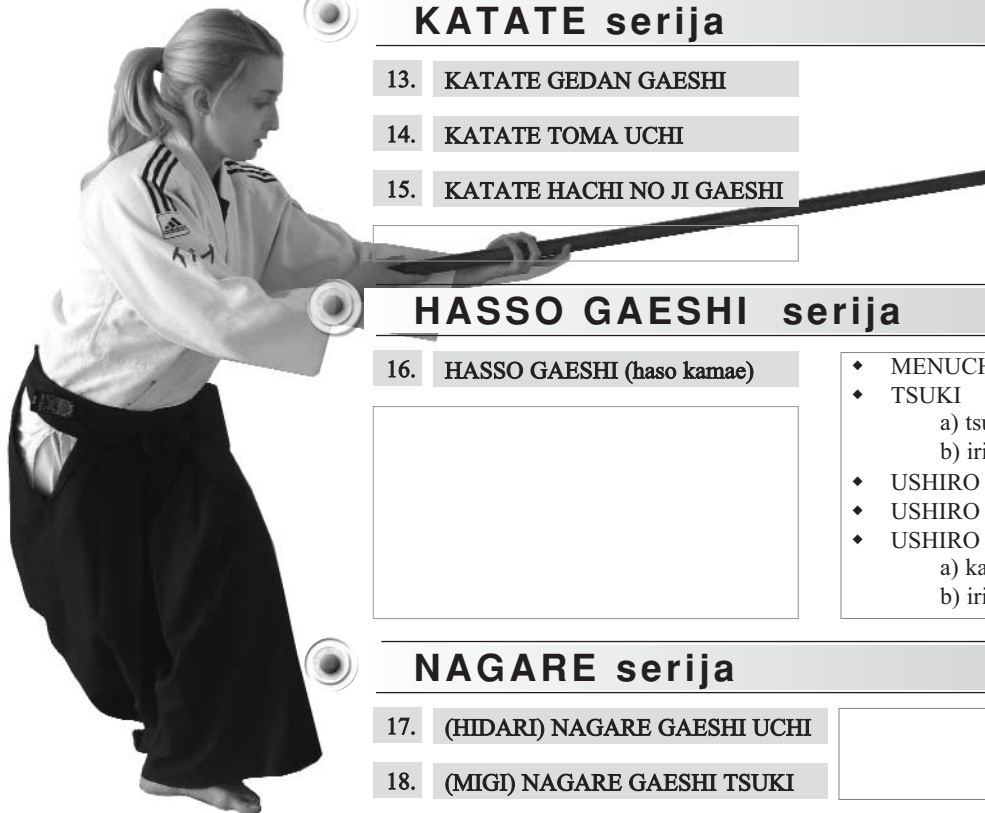
HASSO GAESHI serija

16. HASSO GAESHI (haso kamae)

- ◆ MENUCHI
- ◆ TSUKI
 - a) tsugiashi
 - b) irimi
- ◆ USHIRO UCHI
- ◆ USHIRO HARAI
- ◆ USHIRO TSUKI
 - a) kaiten
 - b) irimi kaiten

NAGARE serija

17. (HIDARI) NAGARE GAESHI UCHI
18. (MIGI) NAGARE GAESHI TSUKI

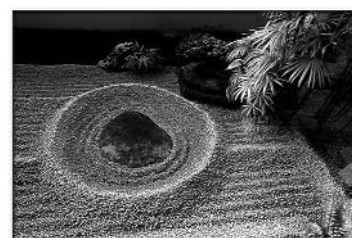
Ukus Banzovog mača

**Umetnost
Filozofija
Kultura
Jezik
Priče
Istok**

Slike:

*gore: Kameni zen vrt u Tofuku-ji, Kyoto, Japan
desno: Kameni zen vrt u Ryogen-inu, Kyoto, Japan*

Slike :
gore: Aoi Matsuri (festival), Kyoto
desno: Kimekomi, japanska lutka,
galerija Marcopolo, Rim

Nepomična mudrost

preneto iz knjige "Zen i borilačke veštine"

Tajsen Dešimaru

Učitelj um nikad ne stoji. On se ne zadržava na bilo kojoj stvari ili osobi. On pušta da sve prolazi ...

Ni njegovo telo ne stoji.

Sušтина njegovog sopstva, sopstva uopšte, jeste **fudo či**, nepomična mudrost. Intuicija, mudrost, fizička akcija uvek su jedno. To je tajna zazena i borilačkih veština. Kao što borilačke veštine nisu sport, ni zazen nije vrsta masaže ili duhovne kulture.

Na početku su borilačke veštine služile za ubijanje ljudi. Japanski mač ili tači je jedan dosta dugačak mač. Ali tači takođe znači "seći", tako da kendo znači "staza koja seče". Mačevanje seže u praistorijsko doba Japana, ali postojeća škola kendoa počela je 1346. godine. Osnovao ju je samuraj po imenu Nodo, a nastavio je 1348. godine Šinkeđi.

U prvo vreme su samuraji nastojali da steknu naročite moći - neverovatne, vanredne magijske sposobnosti. Oni su hteli da mogu da prođu kroz vatru a da ne izgore, ili da stena padne na njih, a da ih ne ozledi. Zato su sistemski trenirali svoj um kako bi stekli natprirodne sposobnosti i moći. Sve u svemu, njihovi umovi bili su itekako zaokupljeni nekakvim ciljevima.

Kasnije su samuraji potpali pod uticaj zena. Na primer, Mijamoto Musaši koji je bio veliki učitelj mačevanja, bio je i mudrac. On je rekao: "Valja poštovati Boga i Budu, ali čovek ne sme da bude zavistan od njih." (*pogledajte tekst: "Nepokretljiva mudrost" Takuan senseia, učitelja Mijamoto Musašija, objavljen u Aikido biltenu br.5, za 2006.god. prim.ur.*)

Na toj tački, staza koja je učila kako preseći neprijatelja na pola, postala je staza presecanja vlastitog uma. Staza rešenosti, odlučnosti, određenosti. Takav je bio

pravi japanski kendo, istiski budo. Snaga i pobjeda izvire iz rešenosti. Čovek prevazilazi okvire u kojima većina ljudi ostaje do kraja života, odnosno prevazilazi sam konflikt i preokreće ga u duhovni napredak. U to vreme obuka nije ličila na neki sport, samuraj je imao uzvišenu viziju života.

Zen i borilačke veštine nemaju veze sa održavanjem kondicije ili očuvanjem zdravlja. Na Zapadu

ljudi žude za takvim stvarima. Ali duh zena ne može se sabiti u jedan tako uzan sistem. I zen nije neka duhovna masaža - mada **kjosaku** može veoma dobro da izmasira um i telo. Kao što borilačke veštine nisu igra niti sport, tako ni zazen nema za cilj da vas učini srećnijim ili opuštenijim. Njihov smisao je dublji i suštinskiji, borilačke veštine i zen su smisao života.

Takođe i smrti, pošto se život i smrt ne mogu razdvojiti.

Istinsko mačevanje i istinski zen moraju da budu iznad relativnog, drugim rečima, čovek mora da prestane da bira, da pruža prednost jednoj ili drugoj strani relativnog obrasca stvari. Umesto toga, donesite jednu odluku.

Ljudska bića nisu poput lavova i tigrova, prema tome ni staza budoa ne sme da bude nalik njima. Tigar i lav su jaki, i njihov instikt i žudnja nagoni ih da pobeđuju. Njima se nikad ne dogodi da napuste svoj ego.

Ali, ljudska bića imaju priliku da prevaziđu ego i smrt. U budou, oni moraju da postanu čak i jači od lava ili tigra, i da odbace životinjske instikte koji prijanjaju za čovekov duh.

孔夫子

Kunf Fu Ce
- Konfučije

Saša Obradović

Kada se genije pojavi u svetu, znaćete ko je jer se glupaci udružuju protiv njega.

Velika većina ljudi su prirodno glupi i lenji: oni će odlaziti na dno, ma kako stvari bile uređene. Potpomagati ih državnom pomoći, znači liti vodu u bure bez dna.

Ne zaboravi svoje neuspehe u času uspeha.

Kad u zemlji postoji red, beda i poniženje su sramota. Kad u zemlji vlada nered, bogatstvo i ugled su sramota.

Kada dođeš na svet čitav svet se osmehuje, a ti si jedini koji plačeš. Živi tako da na dan svoje smrti kada čitav svet bude plakao ti budeš jedini koji će se smejeti.

Nemoj misliti da si veliki čovek zato što ti je senka velika, kad se sunce rađa.

Kada naiđeš na čoveka sa kojim vredi govoriti i sa njim ne govoriš, izgubio si ga. Kada naiđeš na čoveka sa kojim ne vredi govoriti i sa njim govoriš, izgubio si reči. Mudrac ne gubi ni čoveka ni reči.

Lenjost korača tako lagano da siromaštvu nije potreban nikakav napor da je stigne.

Oni koji se pretvaraju uvek su kradljivci vrline.

Svi ljudi ne mogu biti bogati i poznati ali svi mogu biti dobri.

Nadošla reka te može sprečiti da je pređeš, ali te ne može sprečiti da se vratiš.

Tri puta vode do mudrosti: razmišljanje - ono je najplemenitije; vaspitanje - ono je najlakše i iskustvo - ono je najneugodnije.

Uzvišen čovek voli svoju dušu, neuzvišen čovek voli svoju svojinu. Uzvišen čovek uvek pamti kako je bio kažnjen zbog svojih grešaka; neuzvišen čovek uvek pamti kakve je poklone dobijao.

Plemenit čovek prebacuje sebi, a prostak prebacuje drugima.

Neko može da pobedi hiljade ratnika na bojnopolju ali se taj ne može porediti sa pobednikom koji je pobedio samog sebe.

Konfučije ili Kung Fu-ce, je kineski filozof i socijalni reformator koji je živio od 551- 479. godine pre nove ere. Osnivač je kineske filozofije i učenja nazvanog konfučijanizam. Njegova dela, kao i većina drevnih kineskih spisa, spaljena su za vreme vladavine cara Ši Hoangtija, dinastije Ch'in (221-207.). Srećom, Konfučijeve misli zabeležili su njegovi učenici i sledbenici. Konfučije je živio u vreme Sidarte Gaotame Bude i Lao Cea na Istoku i Perikleja u Grčkoj, rođen je u vreme pada Vavilona . . .

Godine 551. pre nove ere u gradiću Tsou u državi Lu (danas Shantung) rođen je dečak kome su dali ime Ch'u Chung-ni K'ung. Čovek koji će jednoga dana biti prepoznat kao esencijalni kineski filozof započeo je kao pastir čuvajući ovce, ali je zato već u svojoj 22 godini prvi u Kini utemeljio privatnu školu. U toj školi podučavao je učenike pravdi, etici, vladanju i moralnim vrednostima.

U srži svog verovanja Konfučije je iskreno bio uveren kako samo obrazovanje može doneti jednakost svim ljudima. U pedesetoj godini života pozvan je na knežev dvor gde je neko vreme bio ministar pravosuđa i pritom je proveo razne društvene reforme. Zbog neslaganja s politikom dvora zahvalio se na svom položaju i otada je lutao po raznim krajevima Kine nudeći svoje usluge vladarima feudalnih državnica. Potkraj života posvetio se sakupljanju i redigovanju starih spisa i izlaganju vlastitog učenja (navodno je imao 3.000 učenika, među kojima 72 izvanredno talentovana, koji su beležili i sačuvali za potomstvo njegove govore i razgovore). Za razliku od Lao Cea koji je bio njegov savremenik i koji je bio ubeđen da je ljudsko društvo i tad ogrezlo u pokvarenosti i korupciji i da mu nema spasa tako da se njime i ne vredi baviti, Konfučije je verovao u hrabrog princa koji će imati snage da uredi svet po njegovim načelima.

Najstariji tekstovi koji sadrže elemente konfučizma sačuvani su u redakcijama koje su vremenski znatno udaljene ne samo od Konfučijevog doba nego i od vremena u kojem je živio glavni sistematičar i tumač njegovog učenja Mencije (Meng-Tse).

Konfučije društvene odnose svodi na pet glavnih: odnos između vladara i podanika, oca i sina, muža i žene, starijeg i mlađeg i između prijatelja. Prva četiri hijerarhijska odnosa treba da označe pravednost i dobronamernost u upravljanju, a ispravnost i iskrenost u pokoravanju. Iz prijateljskog odnosa treba da prois-

tekne međusobno unapređivanje vrlina. Konfučije veruje u iskonsku dobrotu čoveka i dodeljuje veliku društvenu ulogu uticaju i primeru vladara (što su vladari kroz istoriju itekako znali da cene!).

Centralni pojam Konfučijeve etike je **jen** (ljudskost). To je opšti zakon koji treba da upravlja svim odnosima u porodici i državi, a formuliše se kao zlatno pravilo za koje smo bili ubeđeni da smo ga mi smislili: "Ne čini drugome ono što ne želiš da tebi drugi čine". Vrlina **jena** dopunjava se pravednošću, intelektualnim obrazovanjem, vernošću zadanoj reči i strogim održavanjem drevnih običaja i ceremonija. Poštovanje jena čini plemenitim i onoga koji nije plemenitog roda.

Konfučije je u religioznim pitanjima agnostik, iako po tradiciji drži da je na putu čoveka, posebno vladara, uzor tao neba. On s ironijom otklanja pitanje o postojanju duhova i o životu posle smrti. Tokom vekova Konfučijevo učenje bilo je izloženo brojnim interpretacijama i reformama. Pod dinastijom Han njegovo učenje uživalo je pun autoritet, ali je izgubilo svoju prvobitnu čistoću stapajući se s elementima narodnog verovanja. Car Wu Ti (140-87.) proglasio ga je državnom religijom. Potisnuta neko vreme budizmom i taoizmom, konfučijevska se tradicija obnavlja i reformiše u XI i XII veku. Car K'ang Hsi (1662-1722.) je po uzoru na katolicizam sveo Konfučijevo učenje na sistem dogmi. Uporedo sa transformacijom konfučionizma iz filozofske koncepcije u narodnu religiju preobražava se i sam Konfučijev lik, od mislioca on postaje svetac, pa i božanstvo, kojem se grade hramovi i prinose žrtve.

Konfučijevi potomci su tokom dinastičkog perioda bili priznavani i dobijali su posebne počasti i titule od vladara. Posebna titula "vojvode vrhunске svetosti" davana je najstarijem članu svake generacije. Sadašnji najstariji direktni konfučijev potomak 77. generacije, rođen je 1920. godine i profesor je na Tajvanu.

Slika :
Spomenik Konfučiju ispred
Konfučijevog hrama,
Beijing, Kina

Najveća dobrota je poput vode. Ona koristi nebrojenim bićima, a nikad se nizašta ne otima, već je zadovoljna položajem što ga svi ljudi preziru.

Plemenit čovek je je dostojanstven, ali nije gord; prostak je gord ali nije dostojanstven.

Pobediti rđave navike čovek može samo danas, a ne sutra.

Ništa ne stari tako brzo kao zasluga.

Ništa nije dosadnije zaposlenim ljudima od posete dokoličara.

Zabluda, glupost i laž ne počinju od misli, nego od reči.

Onaj ko ne zna da ne zna, budala je - kloni ga se. Onaj ko ne zna a zna da ne zna, dete je - nauči ga. Onaj ko zna a ne zna da zna, spava - probudi ga. Onaj ko zna a zna da zna, mudar je - sledi ga.

Ne čini istina čoveka velikim, nego obratno, čovek čini istinu velikom.

Od sebe mnogo zahtevaj, a malo od drugih, to je jedini način da se sačuvaš od ogorčenja.

literatura:

1. Brkić Svetozar, *Izabrani spisi: Laoce, Konfučije, Čuangce, Prosveta, Bgd, 1983.*
2. Pušić Radosav, *Sin neba, Svetovi, Novi Sad, 1996.*
3. Ivanović Slavko, *Mudrosti Dalekog istoka, Lento, Beograd, 2003.*

Kad čovek ne bi ništa voleo više od života, ne bi li onda stalno činio sve što može da ga spasi? Ako čovek ništa ne mrzi više od smrti, zašto onda ne izbegava sve opasnosti koje se mogu izbeći?

Sa čovekom koji ne kaže sebi: "Šta da radim?" - sa takvim čovekom ja zaista ne znam šta da radim.

Sasvim je dovoljno razmisliti dva puta ...

Lepa je stvar čovek, ako je čovek.

Moralan čovek smatra da moralni zakon počinje u odnosu između muškarca i žene, ali da se završava u prostranim daljinama svemira.

Ljubav prema znanju slična je mudrosti.

Zašto mi nisi kazao da sam ja čovek koji zaboravi da jede kad se nečim oduševi, zaboravi sve svoje nevolje kad je srećan i nije svestan da starost nailazi?

Vi mislite da ja mnogo znam. Ne znam. Neki neobrazovan čovek me je pitao nešto i nisam umeo ni reći da mu odgovorim. Samo sam razmotrio obe strane pitanja i našao se u potpunj nedoumici.

Kimono

Saša Obradović

Kimono u bukvalnom prevodu sa japanskog jezika znači “odeća” ili krajnje precizno “nešto što se nosi”. Danas se vezuje za pojam tradicionalne, jednodelne tunike koju nose i muškarci i žene. Kimono se nosio od XV veka do 1868. godine, kada su muškarci počeli da nose zapadna odela. Japanske žene su nastavile da nose kimono do 1940. godine. Posebna tehnika bojenja tkanine, zvana “Yuuzen”, se koristila da bi se svila ukasila lepim dezenima, crtežima, pa čak i poezijom. Danas se retko nosi van kuće, najčešće u izuzetnim prilikama kao što su venčanja.

Najšarenija kimona, sa vrlo dugim rukavima, se nazivaju “furi-sode” i obično ih nose neudate žene. Udate žene nose kimono sa kratkim rukavima, “tomesode”. Za uobičajene poslove po kući se nosi izdržljiviji kimono, “tanzen”. Lagani, pamučni kimono, “yukata” se nosi u toku letnjeg perioda. Sve ove vrste kimona mogu da budu od jednobojnog materijala, ili vrlo dekorativni i šareni.

Tradicionalni pojas “obi” se postavlja na leđima uz pomoć 15 gajki. Starije žene nose manje dezenirana kimona sa tamnijim bojama i užim i niže postavljenim pojasem.

Kimono se uvek nosi tako da je leva strana preklopljena preko desne (obrnuto, desna strana preko leve oblači se u posebnoj, za nosioca u tom trenutku posebno nebitnoj prilici, na njegovoj sahrani) Pošto kimono nema džepova, njih zamenjuju široki rukavi.

Nekad su kimona potpuno rastavljana za pranje i onda ponovno sastavljana (šivena). Danas to, naravno, nikom ne pada na pamet da

Slika:
Tokio, 2005,
Plakat, najava TV serije.

radi! Kimona se i dalje smatraju kao vrednost čak i kad su iznošeni, nikada se ne bacaju - od njih se obično onda šije odeća za decu, torbice ili nešto slično.

Na gornjoj fotografiji (Kozođi, Japan 2005.) je materijal koji se koristi za izradu kimona fotografisan u izlogu supermarketa. Cene u prvom planu su od 128.000 Yena (oko 800 evra) što očigledno predstavlja dobru kupovinu.

Na kraju, izraz kimono se u našem jeziku (možda jedino u našem) upotrebljava za sportsku odeću koja se koristi prilikom vežbanja borilačkih sportova. Ako budete tražili kimono u nadi da ćete dobiti sportski rekvizit, u većini zemalja će vas obradovati sa svilenom kućnom haljinom sa sve zmajem na leđima! U prodavnici tražite “odelo za džudo” i neće biti problema!

Ako je prodavnica u Japanu,

ispravan naziv bi bio: **gi** ili **keiko-gi** (jap. **keiko** - vežba; **gi** - odeća, uniforma); odnosno: **karategi** (odeća za karate), **judogi** (odeća za džudo), ali i **embugi** (odeća za embukai, tj. za prikaz), itd.

Slike:
gore desno:
Kozođi, materijal za kimona.
desno:

Tokio, restoran pored Aksasa hrama.

AK "ZEMUN"

SC "Barać", Zemun
tel: 064 125.10.71
aikikai@beotel.yu
Saša Obradović 4^odan

AK "SHIN KEN"

"Hala Sportova", N.Beograd
tel: 064 18.25.829
shinken1@scNET.yu
Novak Jerkov 4^odan
Nebojša Oklobdžija 3^odan

AK "RONIN"

OŠ "Mladost", N.Beograd
tel: 064 301.98.89
rusics11c@yahoo.com
Srdan Rusić 2^odan

AK "YAMATO-KAN"

KUD "Gradimir", Beograd
064 124.1226
yamatokan@gmail.com
Edin Bečković 3^odan
Predrag Tadić 1^odan

AK "KYOFU"

OŠ "Kralj Petar Prvi", Beograd
063 868.888.3
Aleksandar Nikolić 2^odan

AK "WAKIAI-KAN"

"Chartwell Scholl", Beograd
ktsuda@EUnet.yu
Kanoko Tsuda 1^okyu

AK "ARENA"

Fitness centar "D.D.", N. Beograd
SC "Banjica", Beograd
tel: 063 807.27.28
oklobdzija@sbb.co.yu
Nebojša Oklobdžija 3^odan

AK "I.K.E.D.A."

OŠ "Čele Kula", Niš
tel: 064 13.09.225
iked@EUnet.yu
Igor Strahinić 3^odan
Dragan Antić 2^odan

AK "I.K.E.D.A.二"

Doljevac
064 13.09.225
iked@EUnet.yu
Dragan Antić 2^odan
Srdan Đorđević 2^okyu

AK "I.K.E.D.A.三"

Oblačina
tel: 063.104.52.69
igor_s@EUnet.yu
Igor Strahinić 2^odan
Milan Bošković 1^odan

AK "I.K.E.D.A.四"

"Gimnazija", Kruševac
064 13.09.225
iked@EUnet.yu
Zoran Lukić 4^okyu

AK "BUDO"

Heroja Pinkija 2, Novi Sad
063 77.81.895
kula@neobee.net
Duško Kulačin 1^okyu

AK "DAITOKAN"

OŠ "D. Obradović", Požarevac
tel: 063 493.888
daitokan@ptt.yu
Aleksandar Punoš 1° dan

AK "SENSEI"

"Car Konstantin", Niš
tel: 063 109.77.96
sensei_Taske@yahoo.com
Ivan Tašić 1^odan

